

A 171

171

A SEPTEA PROGRAMA

A

GIMNAZIULUI PLENARIU RUMANESCU

DE RELIGIUNEA GR. ORIENTALE

pe an. scol. 186^{5/6}

redigéta

de

BCU Cluj / Central University Library Cluj
G. J. MUNTEANU,

director si profesor la gimnasiu.

Cuprinsulu:

- A. Care sa fia geniulu său angerulu conduceatoru alu educațiunii junimii nóstre acasa si in scóla.
- B. Espunerea catoruva fenomene sufletesci cu privire la expresiunile psicologice in limb'a rumanésca.
- C. Sciri secolastice.

BRASIOVU.

Tipografi si proveditorii Römer & Kamner.

1866.

BCU Cluj Central University Library Cluj

A.

Care sa fia geniulu său angerulu conduceatoru alu educatiunii junimii nóstre acasa si in scóla.

L.

Da mi scól'a si ti voiu reformá lumea intréga. Tóta vorb'a cuprinsa in acésta dísa cumpanesce auru. Cine are scóla, are scientia; cine are sciüntia, are putere. Este legea naturei că mintea luminata sa conduca materi'a bruta.

Totu organismulu socialu, fia statu, fia eclesia său alta corporatiune de fintie cuventatórie viaza, se-conservéza, se-desvólta, progreséza său din contra supt aripile geniului scólei, dupre cum e bunu său reu.

Totu insulu este ceea ce lu face sa fia scól'a, isî implinisce chiamarea sa in statu, in eclesia, in natiune dupre directiunea ce i o insatesce scól'a. Din sutele de esemplu mai vechi si mai noui, care îl se-potet ilustră (sunt aprobată acésta disă, este deajunsu a spune că, decandu pe timpulu lui Ciceron si Caesaru la romani s'a fostu intrudusu fatal'a datina, său moda, că fia care jude romanu, sa nu pôta pretinde la titlu de cultivatul, de că nu s'a dusu sa cerceteze odata universitatea din Atena, său pe unu Molo din Rodu. Urmările acestui cultur straine au doveditul mai tardi, ca temerile lui Catone de Utic'a au fostu fôrte intemeiate; candu acestu barbatu predicatorul strigă romaniloru, că sa se ferëscea că de pestelintia de cultur'a si artea grecilor. „Privesecă a essită din gur'a unui profetă ceeace ti spunu io, serise odata acestu barbatu, de moravuri antice in medilocul imitatorilor de cele straine, catra fiuso: „Că din timpulu, in care acésta ginte va esbuti a intinde literatur'a sa preste romani, coruptiunea va deveni generale!“ — Si asia a fostu. Scimă ascimine din istori'a mai noua, câtă intardiare a casinatu desvoltarii culturiei nationali la fratii nostri de dincolo scólele celea mari grecesci din Bucuresci si din Jesi, intruduse de domnii fanarioti. De noi istialalti, cari n'amă pututu avé scólele nóstre, nice ca mai vorbeseu; este de mirare, că mai sunt si atât'a inteligiinti cu simțimente romanesce, cati sunt; ceeace, cum vomu vedé, suntemu datori la puterea conservatrice a altui factoru.

Este cu neputintia, că nescine, invatiat si crescutu in scăla straina, sa nu simtia si sa nu faca ce a invatiat si cum s'a crescutu in acea scăla straina. Acésta e legea naturale si generale — mai de parte e numai exceptiune că si corbii albi.

Sciu fórte bine ce facu ceice su in putere de a impune scălele sale la altii de ginte si religiune diferite. Candu unu poporu intr'o tiéra séu statu, compusu din mai multe nationalitati, voiiesce a si intemeiá si aseturá suprematia preste alte natiumi, s'apuca mai inainte de tóte a li impune scóla. Candu o propaganda confesiunale va sa se intindia printre fii altei religiuni, canalulu e scóla, — luati aminte.

Nu e mirare, déca fia care organismu, ce doresce sa fia si sa remana luisi asemene asia cum l'a lasatu Ddieu spre a implini destinulu, ce i s'a prescrisu in economia lumii, resiste din tóte puterile la atari incercari violenti si criminali, ce su mortifere pentru toti cati se-supunu din lasitate séu de buna voiia. Prin urmare totu omulu cu simtiu de dreptate nunumai că nu va denegá, ci mai virtosu va recunósce la totu organismulu socialu intre marginile legii dreptulu de a nu primi si de a respinge mesurele, ce i aru atentá essintia, si de aplicá si a se folosi de totul medieley intrey cari scóla tiene loculu antaiu, de natura a lu conservá in generalitatea si proprietatea sa.

Fericie de muritorii, cari vorbindu acceasi limba, adorandu pe Ddieu in acelasi ritu, sunt adunati intr'o societate, intr'o tiéra, intr'unu statu omogenu in tóta privintia. Aci barbatii de statu n'au decatú sa sí faca sant'a datoria de a intemeiá scăle corespundiatórie, nu contradicatórie, cu limb'a, cu religia, cu legile, cu datinele séu moravurile avitice ale parintiloru sei!

De n'a peritu rumanulu, candu nu vedea lumen'a,
Candu simtiulu libertatii erá ueigatoriu,
Acum candu tirani'a se sbuciuma in dureri
Tu, bravule rumane, mai credi ca o sa peri?

De n'a peritu rumanulu, candu ordele barbare
Veniá că si locuste in agrii semenati,
Taïindu fara de mila, rapindu fara crutiare,
Lipsindu pre fii de tata, si pe surori de frati,
Acum candu bratinti ageru in lume e cunoscutu,
Tu, bravule rumane, mai credi ca esci perdu?

Cantece sublimu! Bardulu rumani ne imple inim'a de mangaiere pentru celea perdute prim cataclisele cate au treecutu preste capetele romaniloru, si ne imbarbatéza sa speràmu mai

bine de aci inainte. Dar pe cugetatoriulu seriosu nu lu linișceste pana in fine; ci mai virtosu ilu indémna sa intre in sine, sa cerce, că sa afle: ce amu perduto si ce amu scapatu din atatea natufrangeri; că sa cunóasca si sa se convinga: cari fusere elementele, ce ne au conservat, si cari celea ce ne au destrus; că apoi prin inductiune sa sî póta croi, pecâtu este datu omului, directiunea, de care voru avé sa se tienă in venitoriu afacerile si lasarile sale.

Vedi bine, că o cercetare a cauzelor essintintiei nóstre in trecutu, in modu desecativu, nu póte fi de locu obiectulu unei temate de programa gimnasiale; ci nessulu presentului cu trecutulu a natiumii nóstre, multu patite, in modu pragmaticu, asia că sa se póta zari cevasi in venitoriu, este chiamarea unui istoricu, ce lu asteptâmu sa vina.

Contenindune deci intre marginile cuviintiose ale unei temate de programa, vomu cercá numai a indicá in forma aforistica acei faptori séu agenti, ce contribuira mai multu mai pucinu la conservarea si desvoltarea séu la destrugerea si impededarea essintintiei nóstre, cu acea intentiune, că sa scim, pe catu ni iertatu dupre medie si cercustari, a ni croi unu idealu, care sa fia geniulu séu angerulu conducatoriu in educatiunca nóstra acasa si mai alesu prin institute de invatiamentu.

II.

Noi rumanii suntemu, caci essistâmu. Essintint'a nóstra nu ni o póte nemine denegá. Cine ar face acést'a, ar cercá a denegá finti'a tiereloru pre care sedu si locuesc milióne de rumani. Si inadeveru tóte acelca tiere, ce facea odinióra Daci'a lui Traianu: Ardealulu, Banatulu, Ostulu Ungarici pana la Tiss'a, Bucovin'a, Moldavi'a, Basarabi'a, si tiér'a rumanescă, sunt pana astadi locuite si inpoporate de maioritate rumana. Numerulu rumaniloru in terminu mediul pre unu teremu compactu sunt noue milióne.

Totu asia de pucinu se-póte negá si vechitatea poporului nostru. Rumanii sunt o natuine mai vechi nu numai decatul tóte dintile conlocutorie in sus amintitele tiere, ei mai antiea si decatul altele de prin alte staturi ale Europei, afara de germani. Fara a mai instă asupr'a etatii celei mai vechi a rumaniloru, ei in tierele unde se-asla astadi in numeru asia de mare sunt descalecati dela an. d. Cr. 106. Pecandu barbarii, despre cari se-dice, că au locuitu séu an tracutu prin Dacia,

precum sunt: Gotii dela 274—376; Hunii dela 376—454; Ge-pidii, Longobardii si Avari delă 454—796 au peritū si s'au stînsu de nu li se-mai cunoscε nice urm'a pre facia a-totu pamentulu. Éra Maghiarii se-asediazare pe la 888 in partile Ungariei, pe la 905 pucini in Ardealu. Infine óspetii Sasi fura adusi aci numai pe la 1141. De unde chiaru se-vede, că vechitatea rumaniloru in tierele acestea este de 1760 de ani, a Maghiariloru de 978 in Ungaria, si de 961 in Ardealu; éra a óspetiloru Sasi abea numai de 701 ani; si că totē hórdelc de barbari, cate, incependu delă 250, se versara că potopulu in cursu de cinci secli preste poporulu rumana, afara de unic'a, au tracutu cum trece ap'a preste petre, adeverinduse dîsa ru-mana: că apa curge, petrele remanu.

Dupa ce amu-dîsu, că noi essistemu, că essistint'a nu ni se pote denegá — de unde urméra dreptulu de a essiste si mai de parte — si că vechitatea nôstra este de 1760 de ani in acestea locuri: sa spunemú acum cari au fostu acci factori putinti, ce au sustinutu corpulu natiunii rumane, intre sgu-duiturile acestei essundari de barbari, neclintitu pe locu că si o stanca de cuartiu batuta de valurile marii turbate.

III.

Factorii si puterile ce ne au conservatū sunt:

1. Simtiulu rumanului de originea sa cea antica si nobile, tenacitatea cu carea s'a tienutu că ferulu de acésta origine, fal'a ce a avut'o de a fi si a remainé rumana intre gîntile celea straine de care a fostu si este incungjuratu, si ur'a eredita delă stramosi de a nu sî amesteci si corci sangele seu cu sangele altoru gînti conlocuitóric, de a fi si de a se conservá lûisi asemene in cursu de mai multu de 17 vîeuri.

2. In strînsa legatura cu acésta alipire tenace de originea nôstra cea veche ni se-infacieséza, că alu douilea factoru conservatoriu, limb'a rumana séu mai bine rumânësca. Celea dintai vorbe se-tradau si se-conservéza deodata cu notiumile lueruriloru ce insemnăza, din generatiune in generatiune prim parinti si mai alesu prin mama. Este lege naturale, că aceste vorbe si notiumi se-îneepă a se-insiră deocamdata delă luerurile celea de antâia trebuinția, ce incungjura pe copilu in cerculu familiei sale, si apoi in mesura cu mantarea etatii, a desvoltarii corporali si inticlesuali a lui, sa se-conduca mai departe la cunoștința lueruriloru si la vorbele, prin cari se-

insemnéza din sver'a ocupatiuniloru parintesci fia in casa, la campu séu in comuna.

Se-scie, că noi, coloniele lui Traianu, că tóte coloniele fundate de romani, parte din veterani, adeca din militari ce sî au facutu stipendia séu anii militiei, parte din prisosulu pororatiunii din Rom'a si alte cetati si tiere pré impoporate, amu fostu asediati aici că agricultori. Principalea ocupatiune a protoparintiloru nostri, candu au descalecatu aici, fiindu agricultur'a, cultur'a de vite, de pomi, de viia, de albine (asia pôte cum invatia Verg. in Georgicon), reminiscentie din militia, notiuni din relege, ritu etc. urmăza că si vorbele loru sa fi expresu notiuni de atare lucruri, ce i incungiurá, si cu cari se-ocupá, si pentru alte lucruri, despre care n'avea notiune lipsin-dule, sa n'aiba nice vorbe.

Pentru că sa ilustramu si sa probamu acestea dîsa, fia ne iertatu a reproduce, ce am scrisu si cu alta ocasiune, in cateva grupe vorbe rumane de acelea, ce semnifica obiecte ale caroru notiuni cadu cu deosebire in sver'a ocupatiuniloru domestice si familiari a rumanului agricultor, ce e in buna stare.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

a) Sa incepemù dela vorbe c  semnifica notiuni relative la omu; estremitatile trupului: verfulu capului, capu, peru, c ma; c fa, cerbice, facia; ureche, frunte, ochiu, temple, sprinc na (= supra gena) gene, lumen'a ochiului (= lumina = oculus la poeti), nasu, nari, buza (bozo span. = parulu de lapte pre partea superioare a gurei), gura (gula latin.) dintu, mascea, gingiuia, limba, palatulu (= ceriulu gurei), g tu, barba; umeru, bratiu, cotu (cubitus), palma, pumnu, degetu, ungue; peptu, tictia (teton fr. tet r v.) simu, c sta, dosu, spinare; petitoru, genuchiu, calciaiu. Intrinseccele: osu, m drua (medulla), v na, nevra, ficatu, fere (fele), plamani, inima (cor-dis) renuchiu, spline (splen-e); carne, sange, pele, besica (vesica), si functiunile: pisiatu etc.; puteri inticlesuali: intellegere, precepere, minte, judecata, cugetu; simtiuri: vediu, audiu, gustu.

b) Sa trecemù la vorbe de familia: parinti, tata, mama, tata mare (m sia) mama mare (m sia s. biuna, bone fr.); barbatu, socia, s. femcia, s. muiere; cununia (conubia); mire, m resa; m re; copii: fiu, siia, f tu, f ta, vergura; soeru, s cera, ginere, nora (nurus), cunmatru, cunatra, cuseru, cusera (consorus), vitricu, vitrica séu masteru, mastera (mar tre fr.); fertatu, semifrate, suratra semisoru, frate bunu, soru b., cumnatu, cumnata, finu, fina (affin-e), natu-a; unchiu, matusia (amita).

c) Éra vorbele ce esprimu lucruri din sver'a casei si a ocupatiuniloru familiari sunt: tiéra, cetate, satu (sata-or. = tiere semenate), casa, staulu (stabulum), parete, feréstra, usia, saru (= sera lat.), lacatu (loquet fr.), veriga (verou fr.), acoperisiu, curte, gradina, gratele, chiaie, fusti (fustis), bâta, paru, lati, cuiu; cuptoriu, focu, scintiea, tatiune, carbune, cenusie, spudia, hornu (furnus), fumu, funingine; unele: mésa, scaunu, cutitú, secure, cratitia (crater), pocaru (poculum), potiru (patera), cupa, cana, acoperementu, bute, corfa (= corba, Juv., corb-e la Plaut.), caldaria, galéta (galathus Verg.), alvia, tiestu (testa), cada (cadus), sita (= saeta = paru din com'a animaleloru din care se-facea sitele = saetae), lingura (Cato, Plin.), secestariu (= sextarius = (6 congiu), stractratória, frigare, furca, furculitia, sierestrau (= serra lat.), móra; granariu, acu, disacu (= bis-sacus); — vestminte: sarica (= serica lat. vest. de matasa), iia, maneca, peptariu, bracie, baiera (bariere fr. trop.), palaria, carpa, sudariu, linteolu, straia, curca (core-a), calciuni, calceaminte; bumbu (= umbo), cingatoria, velu, stergariu; manecutia, camésia. — Relative la agricultura: ogoru, aratu, aratura, sadu (séu satu), sementia, semenatura, campu, pratu, fenatiu, glia (gleba); jugu, caru, ossia, róta, carutia, fenu, ierba, grâu, ordiu, secare, melaiu (milium); aria, traieratura (tritura lat.), treieru (terere); paia, pleve, stratu; — vorbe de industria casnica: fusu, acu, acia, itia (litia-or.), retia, tortu, pensa (pensum), ghemu, urditura, panura, carpa; materialulu: canepa, iinu, lana, bumbacu (bombyc-e); nutrimentu: pane, farina, lapte, corastru, casiu, seru (serum Virg. Plinius), óua, seu (sevu Plin.), lardu, untu (unguentum), oleu; vinu, mustu, ocetu; miere (mel-e), mursa, faguru (favus Verg. Plin.) — de aci céra. — Legume: fasole, bobu (faba), cépa, aiu, prasinu, poru, petrangelu, laptuca, linte, curechii (cauliculus (Suet.), radice, iérba, rosa, malva sal. Vorbe de artea militara: arma, armariu*), armata, óste, calaretiu, pedestru, resbelu, capitaniu, bataia, lupta, pumnatura, tabera (dela tabernaclu: cortulu ducelui), imperatoru, duce, militaru, spada, séu spata, sabia (sabre fr.) arcu, sagéta, córda, lance, luntre, punte; pluta (= flota). Vorbe ce esprimu notiuni de dregatorii: magistratu, comună, imperatu, domnu, jude, judeciu, judecatoriu, antiste (de aci —

*). In tóta cas'a tieranului rumana din Ardealu între mobiliale sale vei gasi si armariulu, ma ornatu cu vasa in locu de arme, éra nu cum se vede a fi fostu vechea datina.

tistu, aparatoru (= apparitor = trabantii magistratiloru romani); episcopu, popa, preotu (= prêtre fr.); — de alte ocupatiuni: morariu, pecuraru, veghetoru (de vii mai alesu), croitoru, calciunaru, lemnaru, mesaru sal. — de scóla: tabla*) = (tabula = lectiune = Pensum scol.) plaga**) instrumentu de pedépsa in palma); invatiatoru de la vates; carte = (chartae = ex libris).

d) Vorbe ce esprimu notiuni din fisica si din istoria naturala: ceriu, calea lui Traianu, stele, sóre, luna, luceferu, cornu-capri, (trop. capriorului); aeru, negura (nebula), bruma, plóia, néue, grandina, roue, fulgeru, tunetu, ghiacie — lumina, lucire, frigu, caldura, umeditate, secitate, séu secita (ca italicu); — ventu, bóre (borea), austru; — apa, mare, lacu, rîu, parîu, unda, bolbóce, valuri, ripa, tiermurii (terrae murus), alvia (= canalulu apei curgatórie); campu, tiérina, campia (campania), sesu, munte, vale, chima (cime fr.), pasada, culme, padure (palude). — Din zoologia: animale domestice: vita, tauru, bou, vaca, vitelu; bivolu, berbece, ariete, oue, (balaia), mnelu, notinu (annotinus: de unuanu); capra, caprioru, édu; calu, armasariu, épa; asinu, mulu (in mulu cum); veru, porcu (mascuru), scrófa, purcelu; — gaina, cocosiu (coq. fr.), closca (dela gloeoiso, onomatop.), puu; porumbu (palumbus); cane. Animale silbaticce: fere, leu, ursu, lupu, elefantu, cerbu, camila, iepure, tigru, vulpe, catoiu; serpe, sórece, ariciu (Ericius séu Hericius Var.); — purece, peduchiu, musca, scorpia, painginu (phalangium Plin.), scarabusiu, lindine, verme, serpe, salamandra, loeusta; pasere: vulturu, strutiu, uliu (milvus); herete, paune, merla, rundine, pupasa (= upupa epops), turturea; pesci: chitu (cete), carpu (carpio), mréna (murena), platica (platessa), scumbria (scombrus), códa, cornu, pene, seama.

Din botanica: pomi: maru, prunu, nucu, persecu, cereciu, alunu, muru, gutuiu, migdalu, fragaru, castanu, cornu; fructele: mere, prune, nuci, persece, ceresie, alune, mure, gutui, migdale, fragi, castane, corne; arbori: cercu (la banatiani, aiurea stejaru), ulmu, fagu, frasinu, pinu, teiu (tilia), tissa (taxus), platinu, plopu, salce, arcéru; membrele: trunchiu, ramu, frundai, fóia, scórtia, cója, nodu; tufa; lemnu; ghinde. Colective: pometu, prunetu, nucetu, frasinetu, paltinisius sel.

*) Di tabl'a = di lectiunea, este disa usitata prin scólele satesci, si sa se conserveze si mai departe.

**) . . . memini quae plagosum mibi parvo Orbilium dictare . . . (Epis. II. 1. 71) si la batranetie si aduse aminte Horatius de dascalulu seu, ce i dă desu la plage = plagosu = bataiosu.

Din mineralogia: pétra, cute, auru, argintu, arama, feru, plumbu, diamantu, cristalu, sare, huma, lutu — sgura (= scoria).

e) Vorbe cronologice: timpu, vécu (vechus), anu, luna (mése), septamana, di, média di, prandia, demanetia, de nopte, séra, ora, minutu; anotimpi: primavéra, véra, tómna, iérna; Ianuariu, Fevruiariu etc. Este de insemnatu, că poporulu nostru are pentru numirea lunilor alte vorbe fórte naturali: Gerariu, Fauru, Germenariu, Prieru, Patrariu, Cerisearu, Cuptoriu, Meselaru (dela messis = secerisiu), Viniceriu, Brumarelu, Brumaru. Cañ asia se-dicea si in Calendariu francesu, ce a duratu dela 1792—1805, mane, poimane ieri, alaltaieri, anu tieriu; dumineca, luni, marti, mercuri, joui, vineri.

f) Vorbe religiose: dieu, dumnedieu, dîna (divina), santu, santitu, blastematu, Cratiunu (Creatiunc), Floria (Floralia) Rosalia, Palia, Vinerea inare, Sangeorgiu, Sanjuan; beserica, templa, altaru, Cruce, Cuminecatura, rugatiune, inchinatiune, pecatu, fapta buna, crediu, crestinu, poimana (manes) paresime (quadragesimae).

g) Vorbe ce esprimu calitati: bunu, reu, virtuosu, nelegintiu, miselu, unilitu, felosu, ferosu, mundrn, surdu, mutu, orbu, tare, mare, euragiosu, fórte, inaltu, intinsu, angustu, aduncu, scurtu (curtus lat.) latu, grosu, subtire, guraliu (gulalevis) tarbacitü (dela torpescit), flecuitu, flécu (flacus), searbosu, (seabrosus), gavanosu (cavus), chelu, dubitu (dela tabesco); negru, albu, verde, galbenu, palitu, prasiniu, plavitiu (flavus), rosiu, belanu (belus-a), neriu (dela Nereus = Neptunu = faci'a marii), venetu (idem), auriu, ceruliu; blandu, aspru, ageru, chiaru, limpede, turbure, secu, plinu, teneru, betranu, garbovitu (curbatus), tarcatu (torquatus), macru, grasu, hiitü (hio); puturosu, urdurosu, ulcerosu, sgaibosu (scabies), imosu (limos), putredu, viu, mortu, riiosu, rosu sal.

h) Numerale: unu, doui, trei sei trii, patru, cinci, sesse, septe, optu, noue, dicece; suita, miia.

i) Verb. ajut. fire: su, cram, fui, fusei, fostam, fivoiu, fireasi, fire, fostu.

k) Vorbe ce esprimu actiune: arare, amblare, ambiare (ambio-ire: a cumpará voturi), batere, bere, cantare, cadere, dare, dicere, ducere, aduceere, adapare, ferbere, frigere, luare, laudare, dormire, plangere, ridere, lacrimare, taiere, sedere, jacere, rugare, svaduire, sugere, inghitiere, purtare, lucrare, monare, nutrire, sarire, vedere, audire, tacere, luptare, mulgere, mugire, urlare, latrare, platire (plecto), vorbire, credere, stranutare, suire,

peptenare, tramitere, pascere, saltare, cōcere, dregere, venare, notare, mancare, tramitare, plutire (flotare), traierare, a cōse sal.

Cine are cunoșcintia limbei romanești, va dîce cu mine: că vorbele insirate mai sus din mass'a limbei romane, ce merita a se-adună intr'unu tesauru, nu su niscareva neologismi, ci su vorbe curatu romane; caci sunt de acelea ce semnifica notiuni de prim'a trebuintia, ce totu natulu romanu le invatia dela sinulu mamei sale; cine scie latinesce, cautandu prin auctorii din tus cinci periodele literaturae latine, le va află acolo, și asia va recunoscă: că se cere o mare dosa de ignorantia său de malitia tendențioasă spre a mai sustine absurditatea, că romanii din tierile acestea au invatiat limb'a sa dela mame de ginte dacica, gotica, slavéna și mai scie Ddieu dela cine.

3) Că alu treilea factoru conservatoru alu essintiei noastre notamă religiositatea traditionale a romanului. Seiu este, ca romanii cei vechi intre tōte poporele antice au fostu cei mai religiosi. Nu eră fapta, fia publica, fia privata, in pace său resboiu, in senatu său tabera, ce ei sa o fi intreprinsu fara invocarea ajutoriului dielorū, fara voturi, si finitulu sa nulu fi inchisu cu rugatiuni prin templa. A Jove principium; Hinc omne principium, huc refer exitum*). In casa, capulu familiei eră totudeodata si sacerdote, ce ingrija de cultulu penatiloru si de sacrificiele domestice.

Dica cine ce va vré, adeverulu este, că unu statu, o ecclisia, o natiune, că organismu socialu, nu pote essistă fara religia, fara unu idealu, pre care se-bazéza moralitatea, onestatea, probitatea, intregitatea, iubirea de natiune si jertfirea pentru ea, amórea consociloru, connationaliloru, ce léga pe individu cu individu mai antaiu in familia, apoi in comuna si infine in statu său biserică. Dreptu argumentu la acésta disa sa mi fia iertatu a me provocă crăsi la vechii romani, la acestu poporu modelu in bune si rele. Ei, incependum de pre timpulu regiloru si anume dela Numa, erau religiosi, intr'altele credea in nemurirea sufletelorū, in resplatierea faptelorū celoru bune cu fericire in elisciu, cu chinuri a faptelorū celoru rele in infernu. Catu au remasu in acésta credintia, domnea prin familii castitate si frugalitate, in foru, senatu si castre onestate, intregitate, abnegatiune, si investiti cu asemenea virtuti sociali ei au cuceritul Itali'a si mai tōta lumea cunoscuta pe atunci.

*) Hor. Lib. III. Od. VI. v. 6.

Ma cum a inceputu a se lati rationalismulu, prin cultur'a grecésca si pre urm'a lui indiferentismulu cu materialismulu, audim pe Cesaru in cuventarea sa, tienuta in senatu cu oca-siunea judecarii prinsiloru inflagranti ca complici ai conjura-tiunii incendiaria a lui Catilina, sustienendu contr'a motiunii lui Deciu I. Silaniu, consulu desemnatu, carele opinase, că prinsii sa se pedepsésca cu mórte, că mórtea unu e vreun reu pentru pecatosi, ci mai virtosu unu bine, că ea este o scapare de miserii, si dupa mórte nu mai pôte fi locu nice la grige, nice la bucuria.

Ce e dreptu senatulu, dupa opusatiunea lui Catone, n'a primitu parerea lui Cesaru. Ci Catone indesertu a fulgeratu contr'a coru-ptiunii generali, dicendu: ca au ajunsu acelea timpuri, candu romani perdua si numele adeverate a lucruriloru, deórance a darui ave-riile altor'a va sa dîca: liberalitate, a rebelá contr'a republi-cei, va sa dîca: taria (fortitudo); caci elu n'a mai pututu pune vreo stavila la luesu si la cheltueli nebune, la despretiulu catra avereia propria, la ur'a si pism'a catra avereia straina, si la lacomia de arapi bunurile altor'a cu ori ce pretiu, ce se-versá cu putere de torrentu prin generatiunea cca noua romana.

Ce sa mai dîcu? Moral'a fabulei o scim. Pe ruinile republicei romane patriciane a venitu dictatur'a lui Cesaru, dupa mórtea nemeritata a acestui'a a urmatu imperialismulu vicleanului Augustu, apoi monarchismulu ascunsului Tiberiu, tirani'a prostului Caligula si a comediantului Nerone si Domi-tianu.

Nu e indouiala, noi rumaniii acestu simtimentu religiosu ilu eredîràmu, că si limb'a si nationalitatea, dela protoparintii nostri si lu trecuàmu in legea crestinésca. Ceeace s'a pututu face cu atatu mai securu, cu catu santii Parinti, luminati de spiritulu santu, tienendu strînsu la puritatea doctrinei si a mo-ralei, intemeiata de Cristosu pre amórea de aprópelui si egali-tatea intre ómeni că fii ai unuia si aceluiasi Parinte in Ceriu, au lasatu a se-straeurá in ritu, ce este numai imbracamintea sterioàra a unei religiuni, multe din datinele si ceremoniele legii vechi, dîsa pagana adeca saténa, unde conservatismulu in tóte este mai tenace decatul prin luminatele cetati. La acést'a că argumentu ajunga a se aminti: substituirea pe la serbatorile vechi a onorarii santiloru, cari in lupt'a pentru latirea „Bunci vestiri“ meritara laur'a martirului, in loculu dieiloru; apoi uncle datine de pela inmormentari, usitate intre crestini mai alesu la rumani, cum su: naeniae seu plansetele de gele dupa mortu,

cantate de femei afinte, aiurea si platite, ducerea la grópa a reposatului intre luminari séu facili aprinse, fia si diua, purtarea siciului pre umeri, éra nu de a mana cá la alte popóra, arderea luminelor pre la morimente, lasarea de legate in testamente: cá dupa móre sa i ardia candela la cruce pentru timpu mai lungu séu mai scurtu; obolulu lui Caronu si pomanele (po-mane); si in fine frumós'a datina la crestinii nostri peste totu si mai alesu la fratii din Principate, cá boierii si cu deosebire Domnii sa faca biserici pre numele Santiloru in onórea lui Ddieu, chiaru asia cum facea vechii romani, familiele Juliloru si a Claudiiloru sal., in onórea dieloru si in memori'a victorieloru. Pamentulu principatelor este acoperit u in tóte laturele sale de atare monumente, ce su atatea documente a religiositatii si a frumosului caracteru, cá sa vieze si dupa móre intru memori'a posteritatii si sa servésca de modelu spre imitare. Cine sa numere tóte monastirile, si tóte bisericile cu mosiele sale colosale din acestea tiere binecuvantate? Unu singuru domnu, Stefanu celu Mare, a intemeiatu 40 de biserice, in memoria la atatea victorii.

5. Dar burgulu celu mai fórte alu conservarii nóstre a fostu asediementulu, ~~Cadeca~~ ^{constitutiunea} canonica a Eclesiei nóstre ortodoxe orientali, fundata dela urdirea crestinismului, si desvoltata in cursulu timpuriloru prin sinódele ecumenice; precum si geniulu ei de a se puté identificá cu națiunalitatea filoru sei, fara de a se-angustá prin acést'a intru universala unitate a dogmeloru. Cine nu scie, că ómenii sunt tienuti in societate prin cérté legaturi — legi civili si religiose. Rumanii n'au fostu fericiti, cá sa fi avutu in sinulu seu unu punctu de cristalisatiune, pentrucá sa se fi pututu aduná si concentrá in giurulu accluia toti intr'unu organismu socialu, legatu prin legi civili proprie. Ci lipsea acést'a a implinit'o constitutiunea bisericésca. Biseric'a ne a constituitu in sinodu parochialu, protopresbiteralu, eparchialu si mitropolitanu, cá acel'a sa reprezentez interesele comunii parochiali, alu douilea celea a crestiniloru dintr'unu cercu protopresbiteralu, si asia de josu pana sus. Pe candu despre interesele nóstre celea lumesci si materiali desbatea si decretá altii de nobis sine nobis prin adunari nunumai politice ci si civili: inchipuitiva ce s'ar fi alesu de noi in privint'a intereselorui intielesuali si sufletesci, candu lipsiti si de Eclesia si constitutiunea bisericésca, ar fi ajunsu si acestea odore celea mai scumpe pentru omu pre mani straine. — Ne amu si desorganizatu pana la pulverizare. — Nu sciu

deci ce dîce, cari afirma, că organisația bisericească a noastră în sensulu săntelor canone ar fi unu calvinismu. Adeverul e tocmai contrariului. Astăzi nemine nu mai poate dîce, că religiunea gr. orientale profesată de romani nu e cea mai antică în tările acestea, ca națiunea maghiara, venită prește noi și remasă aici, n'ar fi fostu la începutu creștinata prin erarchia noastră, tienatoria de jurisdictiunea patriarcului din Constantiopolu; infine nu e exemplu în istoria, care sa probeze, că unu poporu mai nou si mai pucinu cultivatu sa impuna altui poporu mai vechiu si mai luminat cultur'a ce nu o are, ci din contra. — (Barbaria? dă, cum a facutu turcii.)

6. Intre factorii conservatori se-numera cu dréptă ratiune și modulu de viația a poporului român, celace prește totu și agricultorul. Intre toate felurile de activitate nice unulu, după parerea noastră, nu poate fi mai corespundatoru naturei omului, că viața satenescă. De parte de placerile cetătilor lucești, tieranulu, fiindu liberu de trebuinte mai multu imaginarie, este scutită și de spesele celea deserte ce rodu la baierile averii private și comuni. Elu petrecendu mai multu în aeru liberu, prin plôia, frigu, ninsore; elu traindu frugalu cu bucate naturale, cum le ~~ac~~lasatu / D-dieu încorupte îl deprecupetii de pela tirguri, lucrându pamentulu intr'u sudoreea fecii sale — prin toate acestea ajunge la acea virtosia și tarie ce indesertu o vei căuta prin cetatile lucești. Agricultorii sunt pepiniari'a, de unde se-recrută simburulu ostasimii, aparatori patriei și a onorei ei. Agricultorii sunt muschii și nervii corpului unei națiuni și statu. Unu mare imperatu a declarat: că forța statului seu jace intru lucratorii industriasi și mesteri. — Se poate, că istoria de alta parte ne spune: că din toate popoarele mai vechi și mai noi, ocupate cu industria și schimbulu de marfe, nice Fenicenii, nice Persii, nice Grecii, nice Venetianii, nice Genovesii scl. n'au pututu intemeia state de durata mai lungă, ci abea îci colo pre tîrmurii marii niscese cetati efemere. Numai poporulu romanu s'a priceputu la intemeierea de state, colonizandu tările cucerite cu agricultori, ce su legati de tîr'a, unde su asediati, mai tare decât verice alta classe de oameni. — Rumanii sunt unu argumentu viu la acesta; intru noi s'a implitu dîsa lui Seneca: „că Romanulu unde a vinețu acolo și vecuitu.“

7. Aei închidemu partea aceasta adaugendu la puterile conservatrice și acelea legi mantuitorie, ce parintii nostri în profund'a le prevedintia, le pusera și le sustinura că lu-

min'a ochiului spre apararea patriei, a natiunii si religiunii: că nice unu neromanu sa nu pôta cumpară mosia; nice unu neortodox sa nu pôta imbracâ vreo dregatoria in tierele loru.

IV.

Dupace am aratat factorii conservatori ai essintiei nóstre, sa trecem la cei destructivi, in acarora numerare vomu fi catu se-póte de pucini la vorba.

a) La loculu antaiu se-póte pune lipsea de unu punctu de cristalizatiune, carea sa fi avutu forti'a spre a atrage si centralizá membra disjecta. Judecandu atatu dupre rarele funtani istorice, ce mai sunt de pe la 797—1000, si mai alesu dupre numirile usitate pana adi in gur'a poporului nostru, cum sunt: Tier'a Barsei, Tier'a Fagarasiului séu a Oltului, Tier'a Hatiegului, Tier'a Crisiului, Tier'a romanésca, Banatulu Temisianu, Banatulu Se-verinului si a Craiovei sal. se-póte afirmá: că pre timpulu venirii Maghiarilor in aste tiére, rumanii erau impartiti sub mai multi Domni de sangele loru. Cá atari se amintescu: Claudiu séu Gladu, domnulu Banatului Temesianu; Menomorutu, domnulu Crisiului si alu Maramuresiului; Gelu, domnulu Ardealului. Se-pare, că geniulu popóraleloru dela resaritulu Europei pe atunci sa fi fostu atâtu la rumani, catu si la vecini, de cari erau incungjurati p. e. la Poloni si chiaru la Unguri, ca domni'a sa nu fia eredibile, ci eligibile. Ce stă este fapt'a, că intre toti domnii rumani, altaminte bravi fórte, incatu bataile castigate de densii potu tiené cumpararea cu celea mai renumite victorie ale popóraleloru antice, nice unulu n'a avutu si fericit'a si prevedietórea politica spre a i fi succesu, intarindusi mai antâiu puterea casei, a se-inaltiá preste spiritulu timpului seu, că p. e. unu Major domus cum a fostu Pipin, pentru că sa fundeze o dinastia. Ceace ar fi adunatu pre cei afiniti in sange intr'unu totu, si i ar fi datu acestui'a o consistintia mai solida, ce nu se-putea niceodata ajunge prin rivalitatile fluctuoase a le eligibilitatii de domnu. — Ce mirare deci pôte fi, déca rumanii, fiindu cum erá desmembrati, au cadiutu asia de rapede sub loviturele violenti si repetitive ale barbariloru!

β) Ali douilea si celu mai fatalu intre factorii destructivi a fostu: Nisuinti'a tendentiósa a scaunului Patriarecalu din Rom'a spre a si intemeiá egemoni'a suprmatizatória asupr'a intregei lumi crestine. Că cine, amblatu in istoria, nu scie, că acea cértă pentru unu *xs*, ce a casiumatu nefericit'a desbinare a bisericei,

decretata în sinodele economice de ună și universale, aceasta dureroșa sfasiere în doea a vestimentului lui Cristosu, nă fostu decatu unu pretestu, sub care să ascunsu o ambitiune luciferesca.

Este afara de totă indouială, că fară a mai repeti despre romani, că unii ce a principiu său tienutu de religiunea și ritulu primitivu și apostolescu alu bisericiei ortodosse orientali, Slavii, Boémi și Moravi, botezati fiindu de Cirilu și Metodiu, au marturisit u si s'au inchinat la inceputu Ihi Ddieu dupre ritulu si simbolulu credintii ortodosse orientali. Totuasia si ru-sinii său rutenii din Galici'a si partile vecine ale Poloniei tienu pana astazi ritulu orientalnu nunumai cei ce nu trecu la unire, ci si cei cari s'au unitu. Slavii Ungariei, chiaru si Maghiarii din Ungari'a si cei pucini din Ardealu, deocamdata, au marturisit crestinatatea asia cum s'au fostu botezatu de Apostoli de ritulu gr. orient. si stă sub jurisdictiunea Patriarcului din Constantinopolu.

Boemii si Moravii Slavi, Maghiarii si partea cea mai mare a slavenilor ungureani, incependu dela Stefanu, botezatu Voicu, dupace à capatatu dela Pap'a Romei coron'a, episcopi si preoti, a fostu celu antaiu rege ungurescu catolicu, trecu sub jurisdictiunea Patriarcului din Rom'a. — Se-dice, că acesta trecere sa se fi facutu mai multu prin influența de cununie, legate intre Principi fosti ortodoxes orientali si intre Principe de ritulu apuseanu.

Numai rumanii, tienenduse cu tenacitate démna de tari'a avitica, de religia si ritulu ereditu de la mosi si stramosi, au resistat in massa la acesta propaganda netolerante. Cu catu resistint'a loru au fostu mai incodata, cu atatu si actiunea aceleia a devenit u mai turbata. Persecutiunile, ce s'au versatu că si torente, nunumai periodice ci si in cursu continuu preste rumani si Biserica loru, cu scopu determinat, că său sa i aduca sub carjea cea singura salvatoria a Erarchiei Romane, său sa i stirpesca pana la celu ce se-pisc la gardu de pre facia pamentului, că pe nisce pagini, cum i numia ex officio, intrecuta cu neomenia, cu nedreptatea pe gănele cele mai crancene ale Imperatorilor cum a fostu Nerone si Domitianu, pornite si essecutate in contra primitivilor creștini.

Istoria scie sa ne spuna de șrecari S. Papi, cari din tota autoritatea Santiilor sale, că locutienatori ai lui Cristosu pre pamentu, decretara cruciate in forma contra rumanilor, si a Domnilor loru ei schismatici; istoria scie sa ne spuna si de șrecari Regi de ai Ungariei, cari, intru ascultare adeveratu

fiésea, pusera in essecutiune acestea cruciate in contr'a schismaticiloru, sarutandu manele santului parinte, care cu drépt'a li oferia tierele cu cetatile, cu bisericele, cu totu cuprinsulu schismaticiloru, éra cu stang'a le imparti indulgentie copiose.

Finitulu tragediei — cä ce este acést'a altu decatu o triste tragedia a suferintielor natiunii si bisericei romane? — ilu pôte pipai cu ochii inchisi totu natulu. Perderea nobilimii de sange romanu, cari, fara vreo invatiatura, fara alta prevedere in venitoriu fara numai catu tiene lungulu nasului intru interesele materiali presente, ne venindule aminte, cä precum trupulu nu pôte viuá fara capu, asia nice acest'a, fara acel'a, desertara pe poporu, si, Regis ad essemplum, trecura la alte religiuni si apoi pre usi'a acést'a la alte natiuni; — perderea averiloru bisericei nostre, bogatu inzestrata de fii sei pururé pietosi, — cu töte urmarile nefericite ale acestoru perderi nereparabili in veci veciloru, adeca: jefuirea si despoierea a mai multoru milioane de romani de töte drepturile nunumai politice, civili, ci si chiaru de omu, pana la acelu gradu, cä romanulu, singuru *avrogzwor* in aceste locuri, sa ajunga la stare numai de suferitu, de toleratu in tiér'a, ce a aparat'o cu sangele seu in cursu de 1760 de ani.

Quid quid delirant Reges, plectuntur Achivi*), asia putemu si noi strigá cu tat'a Horatius, cä adeca intr'unu ceasu reu i a fostu plesnitu prin capu la unu órecare omu, lepadatu de lume si de desertatiunile ei, cä sa fia elu mai mare preste toti preotii si mirenii, preste toti Patriarchii si Imperatii de pre faciea pamantului — si bietii romani a trebuitu, cä sa platéscă scumpu acésta trufia pucinu crestinesca.

Tiene minte, cä caderea tenerului Imperiu Rumano-Bulgaru a lui Asanu, emigrarea Princiu Negru din Tiér'a Fagarasiului, a lui Dragosiu din Marmati'a sunt fructele acestei persecutiunii religiose.

*) Infine, cä alu treilea factoru destructivu, se-pôte numerá si filantropia séu iubirea de omu ceá nentielépta a romanului. Ceeace, cum mi se pare, a purcesu din reu intielés'a doctrina a crestinismului despre iubirea de aprópelui, punend'o in lucrare fara a cautá la facia, déca e ruda, conationalu, coreligionarul séu din contr'a. Ma, déca nu me insclu, Domnulu Cristosu, divinulu autornu alu acestei doctrine a fratiatii, ce s'a desvoltatu si se-desvoltă mereu intre ómeni spre

*) Epis. Lib. I. ep. 2. v. 14.

binele loru, candu ne dîce: sa iubimur pe aproapele, inticlege si va sa fie intielesu, că totu crestinulu dupre mediele sale sa faca bine mai antaiu la membrii casei sale, copiiloru sei, consangeniloru sei, si apoi, deca i mai prisoesc din avere, sa intindia acésta binefacere mai departe preste comun'a sa bisericésca si cea civilă, si asia inainte preste tóta natiunea eclesie si patria sa. Că e asia, ne convingemu din vorbele, ce Domnulu Cristosu le a indreptatu catra Chananeanc'a, ce'i strigá indesertu: Dómne ajuta mi, dîcendu'i: „Nu este bine a luá panea fiiloru si a o aruncá caniloru.“ Evang. Mat. v. 26.

S'ar puté ilustrá cu multe essemple: că o atare filantropia essagerata, atare ospitalitate necercuspécta a casiunatu rele fórte mari la natiunea rumana preste totu. Ici cu veneticii din Flandria, colo cu descendantii lui Achilu, veniti dupa caderea Constantinei, că ospeti, o pati rumanulu că sobolulu din fabula cu ariciulu; dar essemplele că si veritatea nu place si nascea ura. Totusi cata sa spunu: că omulu cu precepere invatia minte din patiani'a altor'a; că istori'a de aia e aci cu tesarulu seu de experientie si patimiri, nu a unei generatiuni, nu a unui poporu, ci a genului umanu din secli, că cu experient'a trecutului sa ne invetie ce sa facemur in presentu, pentru că sa nu ne compromitemu venitoriu. Dar, paremisse, că rumanulu e facutu, că sa nu se-invietie minte nice din patiani'a propria că prostulu; altufelu nu se-póte esplicá acea cerbicositate marginita a unor'a din fratii vecini, cari stau mortisu, că sa se dea drepturi politice si rumaniloru de ritulu israelteanu, cum le diu de totu originalu.

Ce? sa se dea drepturi politice la acelu poporu, ce s'au lapadatu si de fiiliu lui Ddieu si de poporulu romanu, la acelu poporu, a carui'a dogma principale este: urasce pe totu ce nu e jidovu, si anume pe crestinu, că pe unu bastardu alu nostru; care n'are alte premisiuni, decat nascerea de copii si adunarea de avere; care nu cunóisce altu idealu decat banii si pantecele; care, ne sperandu si netemenduse nemic'a de dincolo, merge dreptu spre tinta — bani; poporu, eu care deci crestinulu, ce mai cugeta si la sufletu, nu póte nice odata tiené concurint'a? — Sa nu ne musce serpele!

Credu sa fi indicatū, catu s'a pututu in modu aforisticu, pedeoparte factorii ce ne au conservatū, de alta cei ce ne au destrusu; a mai remasu a determiná că corolariu: care sa fia geniulu său angerulu conducatoru si aparatoru alu educatiunii junimii nostre in scóla si acasa.

V.

Care cunoscce anticitatea scie, că cei vechi, romanii și grecii, avea datina religioasa de a inchină pe tóta fiintă insuflată, chiaru si societatea si insusi locurile mai inseminate la cate unu geniu. Acestu geniu se-credea a fi conducatorulu si aparatorulu ființei inchinate. Si'i inaltia altare, i aduce jertfe si libatiuni. Ei prin acestu geniu personifică inim'a, natur'a omului.

Acésta datina religioasa s'affla si la crestini; noi credem, că totu omulu dela nascere pana la móre isî are genulu séu angerulu celu bunu conducatoru si aparatoru in viatia. Despre vreunu angeru reu (demonu reu), asupr'a caruia omulu 'sî ar puté descarcá pecatele, nu póte fi credintia.

Si crestinii punu bisericele, scóelele si alte institute filantropice, cei marinari si nauile, sub patronatulu unui santu.

Gimnasiulu nostru stă sub scututulu si apararea s. Sofia.

Acestea dîse, putemu determină, care sa fia geniulu conducatoru alu generatiunii cei noua educende, séu ce simtimente sa plantâmu in inimiile copiilor si a junilor acasa si in scóla.

Acést'a este: Intieleptiunea!

Ceeace poftesce:

Sa sadimu in inimile loru Temerea de Ddieu, care e alfa si omega, inceputulu si finitulu a tóta intieleptiunea.

Sa invatiâmu pe copii nostri, că sa iubésca religiunea patintiloru, conservata si rescumparata cu sacrificie de sute de ani, si sa se-lipésca de ea cu tenacitatea unui Constantinu Voda Brancovanu, carele a mai voii tu sa 'sî védia pe cei trei fii taiiati la picioarele sale si apoi a fi insusi despeiatu de viu, decatu sa se lapede de credintă mostenita dela parinti.

Sa i deprimdemu a sustiené cu taria barbatésca constituțiunea Bisericii nóstre, asia cum ni a venitu dela S. Parinti, prin sinódele ecumenice, si a o apară că pe celu mai tare burgu contr'a tuturoru incercariloru de nivelare ce e la rondu. Acést'a se-va face, déca biseric'a nu se-va lipsi de avereia sa, ce e a natumii. Caci ea nu mai asia se-va puté conservá pe sine si impreuna cu dens'a si pe noi, candu nu va fi seraca de mediele necesarie spre a se tiené la culmea autoritatii sale atatu cu védia sterioare, catu si cu cultur'a si sciinti'a.

Sa i facem sa 'sî pretiuasca națiunalitatea mai pre sus de tóte; că sa fia mandri de numele rumanu, aducendule aminte, că poporulu nostru este celu mai vechiu dintre tóte gintile conlocuitórie la Ostulu Europei.

Sa le insuflămu amórea de limb'a rumanésca. Ceace vomu face, déca parintii si anume mamele voru vorbi cu iubitii loru copii, decandu acestia incepdu a inganá: mama, tata, numai rumanesce, si voru departá de langa densii servitórie, doice, de alta limba. Ceeace vomu face, imbarbatandu pe junii si fetele nóstre sa vorbésca limb'a nóstra prin tóte adunarile si conversarile loru, dá, sa vorbésca acésta limba frumósa si démna de alta sórte, cum ne putemu convinge din apretiarea, ce i o face unu doctu Germanu*), candu díce: „Din acésta amestecatura (?), din care isi trage poporul rumanu originea sa, se desvólta capete, ce su clasice, si s'ar puté folosi de modele la gemme. — Capete, cari si pe din leuntru ascundu ceeace ele arata pe din afara. Caci o capacitate de pricepere mai rapede, o minte mai chiara, o agerime mai mare, impreunata cu indemanare in purtare, cum o intalnesci uneori si la rumanulu celu mai de rundu, nu vei gasi nicaiurea. Acestu poporu, unitu si cultivatu pana la gradulu supremu alu civilisatiunii, ar fi demnu a stá in capulu culturei spirituali a genului umanu. Mai adauge, cá sa numai lipsésc'a nemica, eà si limb'a lui este atâtu de binesunatória si bogata, incat u aceea s'ar potrivi de minune pentru celu mai cultivata poporu de pre facea parentului.“

De ce sa fimu mai pucinu mandrii, decatu altii p. e. decatu grecii. Mi adueu aminte, eà in adunari prin case rumanesci intre toti óspetii se aflá cate unu grecu, pe acest'a, desi sciá rumanesce cá unu rumanu, nu l'ai fi auditu a essi din limb'a sa; ce e mai multi adescori facea pe tóta adunarea sa converseze grecescse. — Sa fia urbanitate la noi acést'a séu lasitate, cum sa'i dici!

Sa inradacinàmu in inim'a loru anea de miei iubirea de lucru, caci ocupatiunea este nutritórea moralitatii si petrecerea cea mai inocente si mai duratória, éra lenea e funtun'a des-

*) Aus diesem Gemisch aber (aus welchem das rumänische Volk seine Abstammung hat) entwickeln sich Köpfe, welche classisch sind und als Modell für Gemenen benutzt werden könnten; — Köpfe, die auch im Innern das bergen, was ihr Aeusseres andeutet; denn schnellere Fassungskraft, offeneren Verstand, grösseren Scharfsinn, verbunden mit Gewandtheit des Benehmens, wie mitunter der gemeinste Rumäne zeigt, findet man nirgends. Dies Volk, vereint und zur höchsten Civilisation hinauf gebildet, wäre geeignet an der Spitze der geistigen Cultur der Menschheit zu stehen. Und um dies voll zu machen, ist auch seine Sprache so wohlklingend und reich, dass sie sich für das gebildetste Volk der Erde besonders eignen würde. (W. Hoffmann in seinem Werké „Beschreibung der Erde“ S. 3074.)

moralizarii, a gustului nesatiosu de plăceri, obositorie; apă ce nu curge se-impute. În alegerea modului de viață, fia patriciei, fia plebei, să i îndreptăm mai mult spre agricultura și spre traiul la țără. Să i abatemu de a se cumulă prin cetăți și anume în Resedintă; aci să vina candu-i și chiamă patria și voturile comitentilor, că să facă legi. Totudeaună despotii, că să să intemeieze puterea au adunat pe marii proprietari de prin casele loru patriarchali dela țără la curtea domnescă. Ce cornu de abundanță s-ar versa pre manosele campie ale României, candu proprietarii cei mari să ar precepe mai bine interesele spre a petrece celu pucinu cîteva luni de primevă și tîrnă pe la mosiele sale. Binele, ce ar isvoră din contactul simplului țieranu agricultorului cu proprietarulu celu mare, ar fi nepretiubilu cu privire nenumai la dezvoltarea mai rationale a agriculturii, ci și la înmulțirea veniteloru peste totu.

Să ne ferimă că de celu mai mare reu, a li securătă tenetiale, facandu-i pré de timpuriu maturi, barbati. Înteleptiunea naturei a determinat certe etati pentru creșterea, dezvoltarea și maturarea fia careia ființia organică. Cine esse din acestea margini înainte de timpu e monstru, schidóla.

Să i indatinăm la respectu și pietate catra autoritate, luându-i de mana și punendu-i înaintea unui crucificu: că aci să se rogă pentru sanatatea tăiei și a mamei, a Imperatului dela care ni-a venit totu binele ce lu avem, și a tuturorui mai mariloru. Celu ce învăță despriuirea betranelor, a autoritatii, fisi sapa siesi grăpă. Batjocură teneriloru ilu va ajunge atunci, candu ar dori mai multu că ei să asculte de carunetiele lui cele pline de experientia și de svatu.

Să i obiceiuim a onora datinele noastre și mai virtuosu legile eccl betraje, aduse de preveditorii nostri parinti, că atâti muri spre ingradirea religiunii, națiunii mosiei său patriei.

Înfine acestu să învățăm s-ar mai pute continuă și mai departe, de că nu ni ar fi tema, că vomu fi ostenită pacientia lectorului și pana acum; deci inchidem, că junimea noastră studiente acasă și în școală să invită și respectă totu cele bune ale națiunii sale, a se feri de a le înlocui cu altele numai caci su straine; a se-inchină la totu ce ne a conservat, și a ură totu ce ne a stricat său ne ar putea strica: cu o vorba să stea sub conducerea și scutului S. Sofia. Asia sa fia. G. J. M.

B.

Espunerea catoruva fenomene suslletesei cu privire la expresiunile psicologice in limb'a romană.

Desvoltarea unei limbi merge mana in mana cu desvoltarea natiunei, care o vorbesce; cu catu acésta se-cultiva mai tare, cu atatu si limb'a i-se mai inavutiese, caci cu catu se inmultiesc cunoșintele unui individu seu a unei natiuni, cu atat'a se inmultesc si vorbele, cu care se insemnă lucrurile cunoscute. Pentru unu lucru de nou cunoscutu, pentru o notiune, trebuie sa se formeze si o vorba noua. Vorbele sunt vestimentele naturale ale cugetarii, limb'a este expresiunea nationalitatii. Unu poporu, la care studiulu filosoficu a ajunsu unu gradu inaltu de desvoltare va posiede o limba cu totulu deosebita de a unui poporu, care cunoște numai trebuintele sensuale.

Privindu la poporele culte ale Europii vedemu, că fiacare din acestea are mai mare multime de vorbe in acelu ramu de sciintia si cultura, care l'a desvoltat mai tare, asia s. e. in privint'a filosofiei este recunoscutu, că acésta a aflatu cultivarea si desvoltarea cea mai serioza la poporulu germanu; de aceea si aflam la acest'a o abundantia de vorbe pe acestu terenu cu cele mai fine distinctiuni si nuanse, care in alta limba numai cu greu se-potu reproducere.

Cu deosebire observamu in limb'a germana intrebuintiareala cea desa de vorbe abstracte nunumai in sciintia, ci si in limb'a poporului, ceace ingreunăza unui streinu invetiarea ei, pecandu poporele romane se-servescu mai multu de vorbe concrete.

Poporulu romanu posiede firesce vorbe pentru insemnarea numai a aceloru lucruri, care le cunósc si acestea sunt partea cea mai mare de pe campulu esperientii. Aci ansa posede atatea, cate are de lipsa, deacéea invetiatii nostri insemandu lucrurile, de care are cunoșintia poporulu nostru, nu ar avea trebuintia sa alerge la vorbe luate din alte limbi streine, ci a le scôte numai din tesaurulu natiunii noastre. — Dar cum stămu cu vorbele, cu care avem sa insemnăm notiuni abstracte, cugete, care nu se-referesecu nemijlocit la unu ce concretu, cu expresiunile scientific? — Amu disu, că vorb'a se-formă numai cu formarea notiunii, prin urmare fiacare ramu de sciintia trebue sa-si formeze limb'a sa propria. La rumani sciintia filosofiei s'a cultivat mai putinu, de catu ori care alta, deaceea si limb'a filosofica, că sciintia va fi mai putinu desvoltata, expresiunile mai putinu ficsate si intrebuintiareala

loru mai nesecura. Aci vorbim de filosofia că sciintia sistematica, caci o filosofia in sensu estinsu posede si poporulu rumanu că ori care altulu, si pentru acésta are si vorbele corespundiatore. Straduinti'a invatiatilor va fi, ca-sa transpuna limb'a rumana din filosofi'a poporului in filosofi'a ca sciintia, sa o rectifice, sa o statoriaasca, éra unde acea nu va ajunge sa o inavutiasca, anse numai amesuratu spiritului ei si modului de cugetare a rumanului.

Rumanii ocupandu-se cu studiulu scientificu alu filosofii numai pote face tabula rasa celu putinu nu toti din progresulu ce l'a facutu acésta sciintia la popórele culte atatu vechi catu si moderne. Prin urmare elu primesce notiuni gata, care are numai de ale cercetá, déca sunt corecte si apoi a-le imbracá in vestimente rumanesci corespundiatore. Era corespundiatória este o vorba notiunii, care o insemnéza, atunci, candu, séu cuprinde in sine tóte semnele caracteristice, prin care se deosebeste o notiune de alt'a, séu este unu semnu de conventiune primitu decatre natiunea intréga. Aflarea semnelorù conventionale pentru insemnarea notiunilor este triumfulu inteligin-
tiei omenesci — Déca nu ne vomu nisui a ficsá insemnatarea vorbeloru pe ori ce terenu, dar cu deosebire in filosofia, ne vomu deprinde numai la vorbe góle, la frase fara sensu, si sciinti'a in locu de a cultivá poporulu numai lu va intunecá mai tare, caci atunci amu implinitu provocatiunea malitiósa alui Mefistofele, esprimata de Göthe:

BGU Cluj / Central University Library Cluj

Denn eben wo Begriffe fehlen,
 Da stellt ein Wort zur rechten Zeit sich ein,
 Mit Worten lässt sich trefflich streiten,
 Mit Worten ein System bereiten,
 An Worte lässt sich trefflich glauben,
 Von einem Wort lässt sich kein Jota rauben.

Ocasiunea cea mai de aprópe de a-ne desvoltá si corectá limb'a si in filosofia ni-se da pe calea scólei in gimnasia séu colegia, unde, dupa ce scolarii sî au cascigatu unu tesauru de cunoș-
cintie pe campulu religiunii, filologiei, sciintieloru naturali, matematicei si istoriei, in cei din urma doi ani (dupa sistema scóelorù germane) se initiaza si in studiulu filosoficu seu mai bine dicendu se pregatescu pentru ascultarea acestei sciintie (Propedeutica filosofica) la universitate.

In gimnasiale de 8 clase organizate dupa sistem'a germana este preserisul studiulu preagatitoriu in filosofia in cele doua clase din urma. Studiulu acest'a dupa organisatiunea mai noua

a gimnasialoru (v. Organisationsentwurf der österreichischen Gymnasien) cuprinde din filosofia numai Logic'a formala si Psicologi'a empirica, va-sa dica numai acele discipline, care se-potu mai usioru acomodá spiretului desvoltatu pana acuma in scolari si cunoscintielorù loru. Caci Logic'a formala se-léga in catuva de gramatica si aretandu formelete si legile, dupa care are sa urmeze cugetarea, că acéste sa fia corécta 'si are de materialu pentru practisarea acelora notiunile, ce si le a cascigatu scolarii pe diferitele campuri ale sciintielorù; éra Psicologia empirica, ca invetiatura despre sufletu se apropia mai tare de sciintiele naturali, prin urmare 'si afla in scolari o pre-gatire in privinti'a metódei de pertractare in Fisica, de óre ce acésta se-ocupa cu descrierea si esplicarea fenomenilor in natura, éra Psicologi'a empirica cu descrierea si esplicarea fenomenilor din sufletulu omului. Psicologia rationala, că parte a Metafisicei si că o disciplina, care se-ocupa cu esplicarea fintiei sufletului nu intra in cursulu filosoficu gimnasialu. Acésta restringere a studiului filosoficu in gimnasiu li-se pare unora necorespondatorie, de óre ce scolarii essindu de aci si pasindu la audietoriulu universitatii nu sunt deprinsi la cugetare abstracta pe terenulu oricarei specialitati de sciintia. Deaceea pretindu, că pe lunga Logica si Psicologia sa-se tracteze in gimnasiu si ceva din Metafisica, Morala etc. celu pucinu punctele generale. Trebuie'i acésta credu, că nu o va denegá usioru nimenea, dara este alta intrebare, déca se-póte pune in lucrare séu nu. Noi acésta intrebare cu privire la unu gimnasiu rumanu cu deosebire o lasam la o parte. In Articolulu acest'a vomu sa tratàm numai din Psicologia empirica unele partide cu privire la expresiunile psicologice, care aru trebui fissate si statorite in limb'a rumana.

Din Psicologia empirica.

Atatu in limb'a poporului catu si in sciintia se destinge in omu doue parti deosibite un'a dealt'a, se deosibesce: trupu (*σῶμα*) si sufletu (*ψυχή*). Sub trupu se-intielege partea aceea materiala in persón'a omului, care cuprinde unu spatiu, o extensiune si dupa care omulu se tiene de lumea materiala séu sensuala, éra sufletulu este aceea fintia (a-fi, ens) séu substantia (in sensulu lui Spinoza) statornica in omu, in care se-manifestéza schimbaciósele disputaciuni, care nu cuprindu nici unu spatiu, ci pretindu numai unu timpu. Trupulu si sufletulu

in omu stau in legatura strensa unulu cu altulu. Aci indata trebue sa facemu deosebire intre spiritu si sufletu.

Spiritu in sciintia se numesce o fiintia nemateriala nespaticoasa, si in acestu intielesu se intrebuintiazza si in limb'a poporului in cele mai multe casuri numai ca poporulu are vorba streina duhu; de aceea dicem „Dzeu este duhu“ si nu „sufletu,“ diecem „duhuri necurate;“ totu asemenea diecem „omulu acesta e de duhu.“ Sufletu (animus, Seele) numim atatu in sciintia, catu si in usulu de tote dilele spiritulu incatuit acest'a e legatu de organismulu trupului, caci dicem: „si a datu resuflarea cea din urma.“ Totu asemenea trebue sa facemu deosebire si intre trupu si corpu desi cuventulu din urma nu lu avemu in poporu. Sub celu dintaiu intielegem o materie, in care este seu a fostu suflare, era sub celu din din urma o materia inerita. — Psicolog'a e o vorba grecesca si insemnéza „inveniatura despre sufletu“ si este usitata mai la tote poporele, care are notiunea lui ca terminu tehniciu, de aceea lu putem intrebuintia si noi fara a aduce vreunu scadiamentu limbei nostre, precum o credu poate acésta magiarii, cari au magiarisatu toti terminii tehnici scientifici.

Chemarea ~~Psicologiei~~ empirice este orde ~~Cu~~ descrie si explicá dupa analog'a fisicei fenomenele sufletului, prin care se manifestéza esisténtia acestui'a ca fiintia spirituala fora spatiu.

Precum naturalistii spre a explicá fenomenele naturei presupunu nisce puteri (vires naturae Naturkräfte) care nu sunt altu-ceva, decatul causele necunoscute a unui fenomenu si a carora numera, cu catu se cunoscu mai bine fenomenele, cu atata se reduc mai tare; asta se scriu per analogiam si sufletului anumite puteri, care le putem numi facultati ale sufletului (Seelenvermögen), cum este memor'a fantasi'a, puterea seu simtiulu de a cunoscce lucrurile din afara si din laturu etc. Dar acestea, ca si puterile naturei, nu sunt decatul nume prin care se insemnéza causele fenomenilor, care nu le putem cunoscce din experientia si dispara in data ce suntemu in stare a reduce diferitele fenomene ale sufletului la legi statonice ale fiintei sufletesci, caci cum s'ar putea ca in sufletulu, care este simplu si neinpartiveru, sa se deosebiasca unu locu anumitul pentru memoria, altulu pentru fantasia, si altulu pentru sentimentu etc.? sau cum s'ar putea sufletulu impartit in puterea de a cunoscce, de a semti si de a pofti (Erkenntniss-, Gefühls- und Belehrungsvermögen). Tote disputatiunile sufletesci se baséza pe legi amintite si se nascu

treptatu unele din altele, incependu dela cele mai complicate. Cele mai primitive disputatiuni se causéza in sufletu prin in-riurinti'a obiectelor din afara, despre care acelea capata o impresiune, o representatiune (Vorstellung). Sum'a repre-sentatiuniloru aflatórie in sufletu se numesce cunoscinti'a acestuia (Bewustsein). Aflanduse in sufletu mai multe repre-sentatiuni, ce se referescu la unulu si acelasi obiectu seu la diferite obiecte, acestea lucra un'a asupr'a alteia, se intretiesu fiindu ca nu au in sufletu locuri separate, unde sa se asiedie isolate un'a de alt'a, si acésta produce o disputatiune sufletésca, deosebita de acea a unei singuratece reprezentatiuni, o dispu-satiune, care o numim semtiementu (fr. sentiment, Gefühl) cum e s. e. bucuri'a, tristarea etc. Sufletulu in starea acésta ca fintia semtitorie se numesce anima (Gemüth). — Aci vorb'a „anima“ se intrebuintaza in intielesu figuratu, caci in sensu strensu insemnéza partea aceea a organismului trupescu, care forméza centrulu circulatinii sangelui. Disputatiunea subiectiva a sufletului casiunata prin riurinti'a reciproca a reprezentatiuniloru seu remane in stadiulu acest'a, seu se schimba prin aceea ca sufletulu nisuesce a esi din ea. In casulu din urma sufletulu se aduce intr'o disputatiune noua, care se nu-mesce poftire seu nisuintia (Begehrren oder Streben). Unu exemplu va lamuri deosibitele disputatiuni mai bine: in unu riu vedu unu omu, care sta sa-se innece, prin acestu obiectu sufletulu meu capata o impresiune, o representatiune; mai findu in mine si alte reprezentatiuni, acestea se influintaza un'a pe alt'a si se nasce in sufletu unu semtiementu s. e. de compatimire, de durere seu si de bucuria (persóna indiferinta, amicu, seu inimien); din acésta disputatiune pote voesce sufletulu sa esse si asfelu se nasce in mine poft'a seu nisuinti'a de alu mantui. Prin urmare tóte disputatiunele sufletesci se-potu reduce la 3 categorii: 1) disputaiuni obiective seu re-prezentatiuni, 2) Disputatiuni subiective seu semtie-minte si 3) disputatiuni subiectivu-obiective se poftiri. Chemarea Psicoligiei este ca-sa subsumeze ori ce fenomenu sufletescu sub un'a din categoriile acestea si sa-lu esplice dupa legile urmante de fiacare din acestea. Strensu luatul aceste forme de activitate sufletésca nu sunt neci decum coordinate, caci reprezentatiunea premerge semtiementului si poftirii.

Nunumai in Psicoligia, ca sciintia, dara si in viatia se destinge obiectivitate si subiectivitate in fenomenele sufletesci — spiritu (duhu) si anima, seu capu si anima; — la bar-

batulu de sciintia se manifestéza mai multu spiritulu, la poetu mai multu anim'a. Dar precum sufletulu nu se pote imparti in parti, asia nu pote esistá neci despartire de spiretu si anima; caci disputatiunile, care le numimu a le animei se desvoltéza numai din ale spiritului, si cu catu acestea sunt mai marginite, cu atata sunt mai intunecate si mai instinctive disputatiunele animei, cum e cu misticismulu si instinctulu finu alu unoru femei. Omulu de spiritu scie de ce are sufletulu seu cutare semtiementu si nu altulu.

Dupa ce dara amu vediutu sub care trei categorii se subsuméza töte activitatile sufletesci, sa privim unele din acestea firesce numai cu privire la expresiunile rumanesci pentru o Psicologia rumanésca. Din campulu celu estinsu alu fenomenilor sufletesci vomu considerá de astadata numai cele mai simple si primitive, adeca representatiunile.

1. Representatiunile (Vorstellungen).

Representatiune in sensu streasu, dupa etimologi'a sa, insemnéza: reinfacisiarea icónei unui obiectu, care numai e de facia, prin ajutorulu memoriei, prin urmare este opusa privirii seu oservatiunii (Wahrnehmung) unii obiectu sensualu, ce 'lu avemu inaintea ochiloru. In Psicologia anse se intrebuintiaza vorb'a representatiune in sensu intinsu si insemnéza in genere: Starea aceea, in care se aduce sufletulu printr'unu obiectu órecare si care stare se schimba dupa cum se schimba si obiectulu, care influintiaza asupra sufletului. Representatiunea 'si are totudeuna de baza unu obiectu, pre care sufletulu are sa-lu pricépa (percipere, erfassen) asia cum este fora vreunu amestecu strainu. Obiectulu, ce 'si 'lu representéza sufletulu pote fi aevea, seu numai posibilu, seu chiaru imposibilu s. e. unu cane, unu cerberu etc. Totu asemenea pote fi obiectulu semtiveru seu nesimtiveru, presinte seu absentu. Representatiunea nu e neci decum identica cu obiectulu seu, ci déca s'ar putea face o asemenare intre representatiune si obiectu ar fi accea intre icóna si obiectulu acestei icóne, dara si acésta asemenare este manca; atata numai putem dice, că doue representatiuni sufletesci se deosibesecu un'a de alt'a, precum se deosebesecu intre sine obiectele, la care se referescu aceste representatiuni, precum se deosebesec tempatur'a de 10 grade de cea de 20 de grade, asia se deosebesec si representatiunile seu disputatiunile, in care se aduce sufletulu prin aceste 2 temperaturi.

Representatiunile sunt seu sensuale si nesensuale, seu notiuni (notio conceptus Begriff) sensuale si nesensuale. Representatiuni si notiuni sensuale se nascu in sufletu, candu acest'a oservéza seu contempléza (wahrnehmen, anschauen) unu obiectu, care se afla inaintea nostra, fie acest'a simplu seu compusu; éra representatiuni si notiuni nesensuale, candu reproducemu representatiunile seu notiumile sensuale seu neschimbate cu ajutorulu memoriei seu a fantasiei: s. e. intiparierea ce o face asupr'a sufletului nostru o persona presinte o numimur representatiune sensuala, éra revocarea in memoria a acestei persóne absinte, representatiunea nesensuala; privindu o multieme de arbori, carii ni sunt inaintea ochiloru, ne formamu notiunea sensuala arbore, éra prin reproducerea acestora notiunea nesensuala. Formarea representatiunilor sensuale se ascrie facultatii simtiurilor, éra a notiunilor facultatii mintii. Dara representatiunile mintii se nascu numai din representatiunile simtiurilor. „Nihil est in intellectu, quod non prius fuerit in sensu.”

2. Oservatiune (perceptio, Wahrnehmung).

A oservá seu a baga in séma unu lucru, seu unu obiectu, va sa dica a nu fi indiferentu a nu trece cu vederea ceva. Asia oservamur seu bagamur in séma unu lucru, o persóna, seu o vorba, déca acést'a se afla inaintea nostra într'o pusetiune órecare, atinge unul din cele cinci organe a le semtiurilor, se conduce pana la periferia unui nervu sensitivu seu sensualu, si deaci prin afectarea nervului pana la centrul nerviloru, adeca pana la creri, si infine dela creri se preda sufletului atentu s. e. o vorba rostita de cineva in apropierea nostra pune aerulu atmosfericu in miscare, casiunéza vibratiuni, care se transplantéza in tóte directiunile. O radia de atari vibratiuni strabate pana la scoica urechii nostre, se conduce prin canalulu audiului pana la peliti'a tobei, pe care inca o misca, si acést'a impartasiesce vibratiunea ciocanului, care este crescutu cu cód'a de peliti'a tobei, éra celalaltu capetu atinge nacoval'a. Dela acést'a trece vibratiunea prin scar'a delunga nacovala si print'ro ferestruiea in labirintulu in care se afla capetele nerveloru. Acesti'a se afectéza si conduce vibratiunile pana la creri, care le facu cunoscute sufletului, déca acest'a e atentu, si asfelu bagamur in séma o vorba.

Oservatiuni dara se-numeseu in Psicologia acele repre-

sentatiuni sensuale, care se nascu prin aceea, ca nervii sensitivi se afectează de obiecte sensuale și prin acăstă se iritează sufletul.

Fiinduca membrii sunt seu proprii sensitivi (Empfindungsnerven), seu nervi ai simtiurilor (Sinnesnerven), de acea trebuie să distingem și reprezentatiile sensuale în sensitive și ale simtiurilor. Aci confuziunea în întrebuienia vorbei simtire este mare. Noi diceam: „simtimu,” cindu atingendu taisiul sabii ne taiam la mana; cindu punem mană pe unu obiectu simtimu, de către este moale sau dur; dicem: simtimu ca ne aflăm bine sau rău cindu avem cunoștinția despre starea trupului nostru, peste tot și în final, cindu sufletul nostru se cuprinde de o bucurie sau întristare dicem: „ca simtimu bucuria sau întristarea“. Prin urmare mai multe disputațiile diferite le însemnăm cu aceeași vorba. Trebuie ansa să facem deosebire precum între deosebitele disputațiile sufletești, asta și între expresiunile, prin care se însemnează acestea.

In limbă germană se întrebuienia vorbele: Empfindung, Sinneswahrnehmung, Vitalempfindung și Gefühl, desi chiar și în Psihologiele germane nu se tine strânsă distinctiunea între aceste notiuni. În limbă română am putea exprima vorbă Empfindung prin: simtire, Sinneswahrnehmung prin reprezentare a simtiului, Vitalempfindung cu simtire vitală și Gefühl prin simtimentu.

Să vedem ce însemnează fiacare din acestea.

3. Simtire (Empfindung).

Peste totu trupulu nostru sunt împărțiti nervi de simtire, deosebiti de nervii carii se finesc în organele simtiurilor adică în ochi, urechi, limba, nas și negii de pipăiu, și aceia se potu afecta în ori care parte alor, și astfelui se cașiuzează în sufletu o reprezentare despre starea unei parti a trupului sau a trupului întregu.

Prin urmare obiectul unei simtiri este totu deună starea trupului nostru cașiuzată prin procesul organismului trupescu său printre unu obiect din afara. Asta simtimu strângerea unei mâni, întepatul unei sabii, suflarea ventului etc. Ansa prin simtire nu ne reprezentăm obiectul din afară, ci numai starea trupului nostru, și numai de către se indreptăza și vreunul din organele semtiurilor asupra acestui obiectu, capatam și o reprezentare despre elu. Vorbele, prin care se in-

semnéza diferitele feliuri de simtiri anca sunt nesecure si ne-suficiente, asia dicem⁹ s. e. simtim⁹ o intiepatura, o muscatura, gadilitura, mancatura, rosatura, arsatura etc. si de multe ori unu bolnavu nu e in stare a descrie medicului chiar simtirile trupesci.

4. Simtiere vitala (Vitalempfindung).

In totu momentulu sufletulu nostru are o simtire despre starea trupului. Tóte organele trupului se impartasiescu la procesulu vitalu, care se petrece neprecurmatu. Schimbarile, care se 'ntempla in organismulu trupescu se aducu ca simtiri la cunoscinti'a sufletului prin nervii de simtire, care conduce pana la organe. Asia simtim⁹, déca suntemu satui seu flamendi, déca sangele circuléza regulat⁹ séu neregulat⁹ etc., precum si o temperatura anumita a trupului in fiacare momentu. Viindu deodata la cunoscinti'a sufletului simtiri din mai multe parti ale trupului, fiindca fiecare vré sa cuprinda unu locu in sufletu, se impedeaca un'a pe alt'a, cuprinsulu loru singulariu se intuneaca si asfeliu sufletulu capata o simtire totala despre procesulu regulat⁹ seu neregulat⁹ alu intregului organismu trupescu. Acésta simtire totala a vietii nóstre organice se numesce simtire vitala si este seu placuta seu neplacut⁹, dupa cum ne aflam⁹ bine seu reu. Simtirea vitala este barometru procesului vitalu in omu.

5. Representatiunea simtiurilor (Sinnesvorstellung).

Omulu are cinci simtiuri (Sinne): vadiulu, audiulu, miroslu, gustulu si pipaitulu. Acestea sunt nisce organe forte maestróse ale trupului si sesvescu de a conduce impresiunele obiectelor din afara pana la nervii simtiurilor, carii se-estindu pana in aceste organe. Tóte organele simtiurilor afara de pipaitu se afla in capu. Standu unu obiectu sensualu inaintea nóstra intr'o pusatiune anumita, impresionéza prin mijlocirea organelor acestor'a nervii simtiurilor, si acestea conduce impresiunea pana la sufletu, si atunci dícem⁹: că acest'a se afectéza séu capata o representatiune a simtiurilor. Fiacace organu alu simtiurilor, ca sa primeșca o impresiune dela unu obiectu din afara, cere ca acésta sa stea in o anumita puseciune facia cu clu; adeca ochiulu pretinde, ca obiectulu sa fie in lumina, urechea ca acest'a sa casiuneze vibratiuni, nasulu si limb'a ca sa se discompuna, si pipaitulu ca obiectulu sa constea din o materie, carea sa resiste trupului nostru. Fiecare organu respunde

numai la acea impresiune, pentru care este facutu. Prin urmare avemu in sufletu representatiuni casinamate: prin mijlocirea pipaitului, gustului, miroslui, audiului si vediului.

a) O representatiune capata sufletulu prin pipaitu asia, ca nervii de pipaitu, carii se-afla imprastiati peste tot'a suprafața trupului, dar mai numerosi in verfului degetelor si in care se finescu nervii primescu dela unu corpu materialu celu atîngemu, impresiunea despre resistintă, ce o impune acela trupului nostru, care vrea sa-lu respinga din locul seu. Prin urmare numai materii, care resista trupului nostru se potu reprezentă sufletului prin pipaitu, éra aceleia a caroru parti se desbina usioru, cum sunt gasurile, nu se-potu pipai. Impresiunea o impartasiescu nervii sufletului dela negre.

b) Prin mijlocirea gustului se-nasce in sufletu o reprezentatiune, candu unu obiectu din afara descompunenduse prin scupatu in organele de gustatu, care sunt ceriulu gurii si cu deosibire limb'a (mai cu séma radicin'a limbei, deacea cunoscatorii de vinu, candu 'lu gusta 'lu galgaescu) efectéza nervii gustului, care conduce acésta afectiune pana la sufletu. Deacea numai materii, care se potu discompune prin scupatu se potu gustă.

c) Representatiunile miroslui se nascu analogu reprezentatiunilor de gustu asfelu, că din unu corpu materialu se discompunu parti gazóse, care strabatu pana la nasulu nostru, se atragu de fluiditatea nasului, afectéza nervii miroslui, cari se finescu in peliti'a mucósa, si carii o conduce la sufletu, si astufelu acest'a capata o representatiune placuta seu neplacuta de miroslu. Pecandu la gustulu obiectulu trebuie adusu la gura, la miroslu acést'a nu e de lipsa; de órece materi'a, fiindu tare impartivera, prin evaporare se estindu parti din ea in spatii departate. Astufelu unu granu de mosius împie de nou o casa cu miroslu, chiaru sa se aerisésca acést'a pe tota dia'a, fara a perde ceva din greutatea sa; rosmarinulu de pe tieruri si insule 'sî latiesce miroslu seu pe mare indepartare dela 20—30 de mile imprejur.

d) Cum se formează representatiunile audiului amu vediutu mai susu.

e) Organulu vediului si mijlocitoriu representatiunilor de vediutu este unu aparatu maestrosu, ochiulu, care consta din marulu ochiului, care anca e formatu din mai multe peii, din fluiditati, si din linta ochiului, care se misca spre totte directiunile si in dosulu acesteia se afla nervii

vediului estinsi in asia numita retina (reti'a). Unu corpu lucitoru produce vibratiuni in eterulu din prejuru si vibratiunile ca radie de lumina se transplanta in totte directiunile in spatiu. Atingendu vre o atare radia ochiului nostru produce vederea. Era corporile fara lumina proprie le vedemu asia, ca radiele de lumina, ce cadu pe ele din unu corpu lucitorii, se reflecta neregulat. Radiele de lumina strabatu prin pupila in ochiu, se refrangu prin lintea cristalina si apoi in unu ochiu sanatosu se concentra totte intr'unu punctu alu retinei, de aci se impartasiesc nerviloru vadiulu si acestia le conduce ca impresinne prin creri la sufletu.

6. Simtiamentu (Gefühl).

Acestu fenomenu sufletescu dupa modulu desvoltarii sale nu se tine neci decum de categori'a dispusatiuniloru psichice, de care amu vorbitu pan'aci, deore ce purcede dintr'unu procesu mai complicatu alu sufletului, 'lu insiramu ansa aci pentru expresiunea „simtiamentu,“ prin care se - insemnaza pentru casa 'lu putem deosebi de „simtire“ si de „simtiuri.“ Unu semtiamentu nu e altu ceva decat cunoascinti'a sufletului nostru despre sprijinirea seu impedearea representatiunilor care se afla in noi. Dispusatiunile nostre sufletesci se schimba ne'ncetatu, fiinduca representatiunile care le capata sufletulu despre obiecte sunt iu curgere continua. O representatiune noua respinge pe cea veche din consciinti'a sufletului p. e. representatiunea unei scene intristatorie se intuneca prin representatiunea unei societatii voiise. Dece representatiunea cea noua, care da peste un'a veche in sufletu, este in privinti'a cuprinsului rudita cu acest'a, atunci o sprijinesce, era deca e streina o impedeaca; representatiunea casiunata in sufletu prin privirea unei inmormentari se intaresce si sprijinesce prin o representatiune noua escata din privirea unei alte ingropatiuni, din contr'a se impedeaca prin o representatiune noua a unei petreceri voiise. Prin urmare in sufletu se afla totdeaun'a unu siru de representatiuni, care voru sa remana deasupr'a; deca acum vine o representatiune noua opusa acestora, atunci acest'a le impedeaca, le apasa, si dispusatiunea in care se aduce sufletulu prin acestu procesu, se-numesce simtiamentu neplacutu; din contr'a, deca representatiunea cea noua opusa se delatura prin altele rudite cu cele de mai inainte, atunci acestea se sprijinesc si noi avem unu simtiamentu placutu. Unu exemplu va lamuri acest'a mai bine:

amu avutu unu amicu, care acumă se află mortu înainte năștra, sufletulu nostru prin ajutoriulu memorii se ocupă de reprezentatiuni, care se referescu la amiculu nostru pana era viu (intemplari comune, discurse, petreceri etc.) și care voru sa devina predomnitórie, ansa reprezentatiunea cea nouă despre amiculu mortu e opusă aceloră și le impedece; cunoșcintia sufletului despre lupt'a acésta intre reprezentatiunile vechi și noue este dara simtiamentulu de întristare. Déca din intemplare amiculu nostru aru invia, reprezentatiunea de mórte s'ar delatura și reprezentatiunile de viatia impedece pana acumă 'si aru capata unu ajutoru și simtiamentulu de întristare s'aru preface in simtiamentu de bucuria. — Asia dara simtiamentulu se deosibesce de simtire prin acea, ca acésta este o disputatiune primitivă a sufletului și aduce la cunoșcintia o stare trupésca, pecandu acea este complicata și se reduce la starea sufletului.

Nu tóte schimbarile de reprezentatiuni producă simtiamente, ci numai candu sprijinirea săi impedecearea reprezentatiunilor e puternica și duratoria vorbimur de simtieminte. Precum este simtire vitala ,asia putemur să dicemur, că este și simtimentu vitalu, aceea este simtirea totală despre trupu, acésta simtiementulu totalu despre starea sufletului. — Sa ne întorcemur éra la reprezentatiuni și anca la cele sensuale, care sunt cum amu vediuți său simtiri și se refrescu la trupulu nostru ensusi, său reprezentatiuni de simtiuri, care 'si au de cuprinsu obiecte din afara.

7. Intuitiune (Anschaung).

Adeseori vorbimur in sciintia de cunoșcintia intuitiva ; sa vedemur ansa ce este acésta și pe ce cale se casciga in sufletulu nostru. Copilulu, indată ce vede lumin'a lumei, capata in sufletulu seu impresiuni său ca simtiri din de osibilele parti ale trupului seu, său ca reprezentatiuni de lumina și de simtiu. Ansa aceste impresiuni remanu deocamdata fora legatura, un'a se delatura de alta, fora că copilulu sa scie a se orienta in lumea din afara. Elu cu ochii deschisi capata o impresiune de lumina dela unu obiectu spre care este din intemplare indreptat. Ba adeseori neci nu sunt amendoi ochii indreptati spre unul si acelasi obiectu, caci acésta trebuie sa o invetiție cu inecțulu. Copilulu vede, dara nu privesc. Cu inecțulu incepur a capata taria unele impresiuni in conștiintia copilului, său pentru că sunt mai puternice, său pentru că se repetiesc

mai de multe ori, său pentru că sunt în contrast cu celelalte; copilul începe să devină atent. Decca unu copil, cind vede un carbune aprins, îl atinge și cu verfului degetului, atunci reprezentatiunea vediului se impreună în el cu simțirea, fiindcă sunt contemporane, și astfel cind va vedea un obiect sensual, va căuta să-l său și să-l sporească.

Dela unul și același obiect capătă sufletul impresiuni pe canalul deosibilor simțuri și etc. dela o bucată de zahără sufletul capătă reprezentatiune de culoare albă prin ochi, de dulceția prin gustat, de asprime prin pipăită etc. Fiecare simțiu ne spune pe calea să ce este obiectul, său care sunt semnele din afara ale unui obiect. Singurătele impresiuni venite în sufletul pe diferite organe se impreună în conștiința noastră într-o singură reprezentatiune, și starea sufletului nostru facă cu obiectul, dela care vine impresiunile o numără intuițiune, și rezultatul acesta cunoștință intuitivă. Cu cată capătăm dela unu obiect sensual impresiuni prin mai multe organe de simțuri, cu atât cunoștința intuitivă este mai perfectă. Asia dă cind deosebită: privesc bine acest lucru, inteleagem în sensu extinsu, că să nu suntem să capătăm impresiuni dela acela pe diferite canale ale simțurilor, și învățăm cunoștința intuitivă să sădă: să face pe cineva să cunoască un lucru prin mijlocirea simțurilor.

8. Reprezentatiune totală (Gesammtvorstellung).

Totu, ce se ivescă deodată în cunoștința sufletului, se contopesc într-o singură despăsăriune sufletescă, este o lege de mare importanță în Psicologia, dovedită nenumărată pe calea experienței, dă dedesubt a priori din principiu acela, că sufletul este unul și simplu. Prin urmare reprezentatiuni, ce se ivescă deodată în cunoștința sufletului, se contopesc într-o singură reprezentatiune, și etc. copilul, care vede pentru prima dată un caru cu fenu miscat de 2 boi, capătă deodată reprezentatiuni despre boi, caru și fenu, și, fiindcă acestea sunt contemporane, se contopesc într-ună și copilul are aceste 3 obiecte diferențiate de unul și același. Prin o astfel de contopire a reprezentatiunilor contemporane se naște acea, ce numără o reprezentatiune totală despre un lucru. Contopirea reprezentatiunilor contemporane este și mai strânsă și mai perfectă, cu cată acestea vine mai adeseori împreună, și cu cată este mai puțin contrast în cuprinsul lor. De aceea formează partile unei intuiții o reprezentatiune totală

mai strinsu legata, pentru ca intre partile aceleia nu exista contrastu, pentru ca atunci aru exista contrastu si intre semnele din afara ale obiectului, prin urmare obiectul ensusi n-ar fi posibil s. e. reprezentatiunile singuratece, ce se referesc la obiectulu sare: reprezentatiunea despre colorarea alba, despre forma hecsaedrica, despre propriul ei gustu, despre asprimea ei se contopescu intr'o reprezentatiune totala a sarii.

Acestea sunt reprezentatiunile sensuale ale omului despre trupulu seu si despre obiectele sensuale din afara, ciascigate prin mijlocirea organelor simtiurilor, acestea sunt fenomene suflatesci, ce le are omulu comune cu animalele. — Amesuratul desvoltarii activitatii suflutului aru urmă acuma explicarea legilor psicoligice despre reproductiunea reprezentatiunilor, despre memoria, aducere aminte, fantasia etc., ansa aci ne oprimu, pentru ca n'amu voitu a dă unu prospectu completu alu fenomenelor suflatesci, ci, precum amu disu la inceputu, amu expusu numai cateva si anca cele mai simple, cu scopu de a dă ansa altor'a, cari se credu competenti, de a se ocupă cu scrierea unei Psicologii empirice rumanesce, seu de a desbate expresiunile psicoligice, care suntemu siliti ale intrebuintă in acést'a. Era mai competenti aru fi acei profesori dela o facultate filosofica rumanăsca, cari se occupa expresu si seriosu cu studiul filosofic. Acestia aru putea sa tracteze filosofia ca sciuntia si in limb'a rumanăsca, era unu profesor dela gimnasiu aru avea apoi sa compuna unu manualu de Psicologia empirica seu de Logica, amesuratul cerintelor pedagogice si desvoltarii spirituale a unui gimnasistu. Acést'a ansa, catu ne e cunoscutu, nu s'a facutu de neci unu filosofu de specialitate. Manuale de filosofia scrise rumanesce sunt cunoscute numai acelea ale eruditilor literati A. Tr. Laurianu si T. Cipariu, una dupa francesee si alta dupa germanesce, ansa ambele aceste manuale cuprindu pe scurtu totale disciplinele filosofice. Unu gimnasistu, si cu deosebire dela gimnasiile, unde se propune numai Psicologi'a si Logic'a pe largu nu se potu seu prea putin folosi de acestea. De aceea atatul profesorului catu si disciplii sci sunt siliti a intrebuinta manuale straine, cum se intrebuintaza in gimnasiul rumanescu din Brasovu manualul germanu pentru Logic'a formală si Psicologi'a empirica de G. A. Lindner. Cu cata greutate este impreunata acést'a, o sciie numai acela, care are de a propune unu atare

studiu. — Peste totu cu cartile scolastice, cu deosebire pentru gimnasia, ne aflam anca reu. Pentru cele mai multe ramuri de sciintia damu in man'a scolarului manuale streine, la care acest'a are a se lupta cu doze greutati adeca cu greutatea de a pricpe obiectulu si cu aceea de acunoscere limb'a streina, in care e scrisu acela. Pe langa acestea se mai afla ici si colea si cate unu manualu rumanescu, ansa si acest'a tradusu si anca de multu ori asia de reu, in catu profesorulu nu scie, ce sa aléga: cartea tradusa séu originalulu? Déca in celealte ramuri de sciintia e grea intrebuintarea unui manualu scrisu in limba straina, cu catu mai vertosu in discipline filosofice, in care scolariulu trebue sa invetie cu notiuni noue si vorbe noue, séu celu putinu sa marceze si sa tiemurésca in intiele-sulu vorbeloru. — Dara pentru ce profesorii dela Gimnasia nu prelucra séu tradducu bine manualele de scóla necesarie? La acést'a audim respundiendu-se cu aceea, că si ceice aru fi instare a face acést'a, se retinu de fric'a, că voru remané cu cartile necheltuite si voru fi siliti, ca cu salariulu loru, care abia le ajunge spre sustinere, sa còpere spesele tiparului, pentru că in Austri'a sunt numai ~~trei~~ gimnasias cu limb'a propunatòre rumanésca, si ci in acestea nu e uniformitate in tratarea obiectelor, éra publiculu din afara putinu se intereséza de o carte de scóla, caci vedemu, că si cartile nescolastice rumanesci sunt pre putinu cetite.

Deci aci in Austri'a acestu scadiementu s'aru puté dela-turá, déca vreuna din „asociatiunile nòstre pentru cultura“ pe langa ceilalti pasi, car'i facu pentru inaintarea poporului, s'aru ingrijì si pentru tiparirea celoru mai bune manuale de scóla, éra directorii gimnasialoru rumanesci s'aru intielege intre sine pentru introducerea acestora in scóla.

Incheiu cu acea via sperantia, că ne vomu provedé de catra cei competinti catu mai curendu eu carti scolastice bune si intre altele si cu o Psicologia empirica, care nunumai sa o pòta intrebuintia cu folosu scolarii, dara sa o cetésca si studieze si celalaltu publicu cètitoriu. Caci ce este mai ineteresantu si mai folositoriu, decatul de a si cunoscere cineva procesulu sufletului seu. „Cunoscete pe tine insuti.“

Dr. I. Mesiota.

C.**Sciri scolastice.****1. Planulu de prelegere.**

Obiectele de institutiune dupre classi.

CLASSEA I.**24 de ore pre septemana.**

Religiunea 2 ore. Au invatatu din Catechismulu bogatu dela I—IX incheiatura.

Latin'a 8 ore. Li s'a propusu partea formaria cea regularia dupre G. J. Munteanu, si s'a essercitatu prin citirea si traducerea capitelor din esemplile lui Dünnebier. Au memorizatu vocabule, paradigmate. $\frac{1}{2}$ ora ocupatiune in classe, coregenda de profesoru acasa.

Ruman'a 3 ore. Partea formaria cea regularia dupre G. J. Munteanu, essercitata prin capete de cititu din Lectur'a rumana de G. J. Munteanu. Citire la intielesu, memorizare de capete alese, reproducere de fabule, istoriile narate mai antaiu de profesoru. Sem. I. ocupatiune de 1 ora; Sem. II. totu la 13 dile 1 pensu. Memorizare de paradigmate.

German'a 3 ore. Partea formaria regularia dupre Schinnagl, essercitata prin traduceri din Crestomati'a de G. Niceforu. In Sem. II. traducerile se scriu de doueori pre luna. Regulele ortografice se esplica la ocasiuni in modu rapsodicu. Acasa memorizeaza vocabule din capetele citinde, paradigmate si regule. Totu la 14 dile 1 pensu.

Geografi'a 3 ore. Cart. Scol. Manualu de Geografia dupre Bellinger de G. J. Munteanu. Cunoscintie preliminarie din geografi'a matematica. Descrierea suprafeciei pamentului in antitesele sale de tiéra si de mare. Calitatea fisica a suprafeciei globului terestru in genere si a contientelor in specia. Cunoscintie generali din Geografi'a politica ca ajutoriu la studiulu Istoriei. — Aparate: Globu, Carte de parete si Atlante manualu.

Matematic'a 3 ore. Aritmetic'a Sem. I. 3 ore. Manualu Moznik. Intregirea celor 3 specie si a frangerilor. Frangerile diecimale.

Sem. II. 2 ore. Geometri'a intuitiva. Linia, unghinri, linie paralele, constructiune de triunghiuri si de paralelograme spre a infaciesa calitatile loru principali. — 1 ora Aritmetica.

Istoria Naturale 2 ore. Cart. Scol. Lüben. Semest. I. Zoologi'a mamalielor; Sem. II. Zoologi'a crustacelor, insectelor.

CLASSEA II.**24 de ore pre septemana.**

Religiunea 2 ore. Au urmatu din Catechismulu bogatu dela inchieitura IX-a pana la finitu.

Latin'a 8 ore. Au invatatu formele cele neregularie si mai rare dupre G. J. Munteanu, si anume formarea vorbelor. La regulele sintactice deja cunoscute se-mai adauge si Construct. Aeus. cum infinitivo. Legile limbei se-essercéza dupre Crestomati'a Schinnagl, tradusa de Moldoveanu.

Acasa memorizeaza vocabulele, ce vinu in capetele de cititu. Mai tardi se-preparéza la capetele citinde. Totu la 14 dile unu pensu.

Nota. In Cl. I. si II. studiulu gramaticale si lectur'a nu su separate.

Ruman'a 3 ore. Cart. Scol. Gram. rumana de G. J. Munteanu: Ce este neregulariu in declinatiune si conjugatiune, particelele si mai alesu formarea vorbeloru, aplicate si in acesta classe la Lectur'a rumanesca. 1 ora ocupatiuni scripturistice, pentru cari tematele se iau din invatatur'a sincronica a celorulalte obiecte realie. Totu la 14 dile 1 pensu.

German'a 3 ore. Cart. Scol. Schinnagl. Flessiunea cea neregularia, essercitata dupre Crestomati'a Niceforu. Formatiunea vorbeloru; ortografi'a dupre ocaziuni. Traduceri in ambele limbe din Crestomatia. De dăureore pe luna ele se scriu acasa. Memorizare de vocabule si preparatiune. Totu la 14 dile unu pensu.

Nota. In acestea doue classi Latin'a Ruman'a si Germana sunt concentrate; cea Rumana se-propune in paralela cu cea Latina.

Istoria 3 ore. Cart. Scol. Pütz. Istori'a antica pana la 476 d. Cr. in combinatiune cu geografi'a veche, ce se-premitte pururea. Aparate su Cartele de parete ale lui Kiepert.

Matematic'a 3 ore. Cart. Scol. Moznik.

Sem. I. 2 ore Aritmetica, 1 ora Geometria intuitiva; Sem. II. 1 ora Aritmetica, 2 ore Geometria intuitiva.

Aritmetica: Proporțiuni, reguladetrii, cea velcica. Invatietura despre pondere, măsuri si monete.

Geometri'a intuit. Detiermurirea marimii si calcululu figurelor tri-si politerali.

Istoria Naturale 2 ore. Cart. Scol. Lüben. Sem. I. Zoologi'a paselor, pescilor, amfibielor. Sem. II. Botanica. Amendoua dupre esemplarile din natura.

CLASSEA III.

27 ore pre septembra.

Religiunea 2 ore. Din Ortodoxia Marturisire partea I.

Latin'a 6 ore. Din Sintasse 2 ore: despre usulu casurilor. Din lectura 4 ore. — In Sem. I. pre tota septembra unu pensu; in Sem. II. totu la 14 dile unu pensu. Preparatiune la Autore.

Ruman'a 3 ore. Sintasse, dupre G. J. Munteanu: propusatiune simpla amplificata, usulu casurilor. Totu la 14 dile unu pensu: in tota lun'a o ocupatiune scolastica. Memorizare si recitare de bucati alese in prosa si versuri din Lectura rumana.

Elenica 5 ore. Cart. Scol. Curtius. Din Gramatica: Formele numelui a fora de flessiunile mai rare si a le verbului pana la cele in *μι* eschisivu, essercitate prin traducerea esemplelor din carte. Pronuntia e cea Reichlinica. Acasa memorizéza paradigmate, regule grammaticale si vocabule. In Sem. II. totu la 14 dile unu pensu.

German'a 3 ore. Cart. Scol. Schinnagl. Sintasse propusatiunii pure si amplificate; usulu casurilor. Regulele grammaticale se-essercéza prin esemplu din Ideologi'a lui Wurst, se-citescu si se traduc capete alese din Mozart in ruman'a, si vice versa din Lectur'a ruman'a in germana. Ocupatiunea domestica stă in memorizare de paradigmate, de regule si preparatiune la autore. Totu la 14 dile unu pensu. Recitare la 8 dile cate unu capetu citit tradus in classe.

Istoria 3 ore. Cart. Scol. Pütz.

Sem. I. Istoria vechului mediu;

Sem. II. Istoria mai nouă.

Si un'a si alt'a cu amintire la evenimentele mai momentoase din Istoria Statului Austriacu. — Aparate ajutatorie: 10 carte de parete istorice de Spüner.

Matematica 3 ore. Cart. Scol. Moznik.

Sem. I. Aritmet. 2 ore; Geometr. int. 1 ora;

Sem. II. Aritmet. 1 ora; Geometr. int. 2 ore.

Din Arithmetica: despre marimile opusatiunali si algebraice; potentie si radacini; permutatiuni si combinatiuni.

Din Geometria intuitiva: de liniele si figurele curvlineare, anume despre cercu, calculul ariei si periferiei lui.

Scientie Naturali 2 ore.

Sem. I. Mineralogia. Cart. Scol. Felöcker: despre cristalizatiune, descrierea celor mai notabili specie de mineralie.

Sem. II. Fisica. Carte scol. Schabus. Calitatile generali, stari de agregatiune, elementele, teoria caldurei.

CLASSEA IV.

27 ore pre septembra.

Religiunea 2 ore. Partea a II-a din Ortodoxia marturisire.

Latin'a 6 ore. Din Sintasse: usulu timpurilor si alu modurilor 3 ore; ce e mai necesaru din cantitate si metrica. 3 ore Gramatica; 3 ore lectura. Sem. I. unu pensu pre septembra; in Sem. II. totu la 14 dile. Preparatiune la autoru.

Ruman'a 3 ore. Sintasca propusatiunii compuse prin coordonatiune si subordinatiune, contragerea si abreviarea propusatiunilor; topica, intre-punctiunea. Din lectura se-memorizeaza si se-reciteaza bucati alese. Essercitie stilistice prin reproducere, si traduceri de capete alese citite deja in Latina, Germana.

Elenic'a 4 ore. Cart. Scol. Curtius. Din Gramatica intregire flessi-unii neregularie; din Sintasse adaugere de acelea momente din sintasca elenica, ce s'abatu dela cca latina. Acasa memorizare de paradigm si vocabule si preparatiune. Totu la 14 dile unu pensu.

German'a 3 ore. Cart. Scol. Schinnagl. Din Sintasse; propusatiunea compusa si speciele ei. Si aci regulile se-chiarifica prin esemplu din Ideologia lui Wurst. Ocupat. domestica ca in Cl. III. La 8 dile cate o ocupatiune; la 14 dile unu pensu.

Istoria 3 ore. Inchiderea istoriei nove; repetitiune si intregire a Geografiei. Sem. II. Statistica populara a Austriei.

Matematica 3 ore impartite intre Arithmetica si Geometria int. ca in Cl. III. Cart. Scol. Moznik.

Aritm. Computuri de proportiuni compuse, ecatiuni do gradulu I. cu 1. necunoscuta.

Geometria: Geometria intuitiva stereometrica: Positiunea liniilor un'a catre alt'a, unghiul solidu, felurile principale a le corporilor, form'a si calculul marimii loru.

Scientie-Naturali 3 ore. Fisica. Cart. Scol. Schabus: Ecuilibru si motiune, Acustica, Optica, Magnetismu si electricitate. Puntele principale din Astronomia si Geografia fiscale.

CLASSEA V.

28 ore pre seputemana.

Religiunea 2 ore. Istor'a Bisericésca Part. I. Cart. Scol. de A. Bar. de Siaguna.

Latin'a 6 ore. Lectur'a: din Classici 5 ore. — Essercitie gramatico-stilistice 1 ora. Totu la 14 dile unu pensu.

Ruman'a 2 ore. Essercitie stilistice 1 ora; citire, recitare din Lecturariu 1 ora; totu la 14 dile unu pensu séu ocupatiune. Materia la temate se-iá din istoria; traducerile in scrisu se-facu din Latin'a si German'a.

German'a 2 ore. Gramatica 1 ora; essercitie stilistice 1 ora; Lectur'a din Mager. Totu la 14 dile unu pensu séu o ocupatiune; preparatiune.

Elenic'a 5 ore. Lectur'a 4 ore; 1 ora essercitie grammaticalie. — Acasa preparatiune pentru autore si memorizare de vocabule. Pe tóta seputemana unu pensu.

Istori'a 3 ore. Cart. Scol. Pütz (pentru superiori) Istori'a veche pana la subjugarea Greciei prin romani.

Matematic'a 4 ore. Cart Scol. Moznik.

Algebr'a 2 ore. Sistema numerica, notiunea aditiunii, subtractiunii sal. cu deducerea marimilor negative, neratiunali si imaginarie. Cele 4 specie in expresiuni algebraice. Calitatea si impartibilitatea numerilor. Invatiatura plenaria despre frangeri.

Geometri'a 2 ore. Longimetri'a si Planimetri'a.

Istori'a-Naturale 2 ore. Mineralogi'a in strinsa legatura cu Geognosi'a in Sem. I. — Botanic'a in strinsa legatura cu Paleontologi'a si latirea geografica a plantelor in Sem. II.

CLASSEA VI.

25 ore pre seputemana.

Religiunea 2 ore. Istor'a bisericésca part. II. Cart. Scol. de A. Bar. de Siaguna.

Latin'a 6 ore. Lectur'a din autori 5 ore. — Essercitie gramatico-stilistice 1 ora: din Süpfe Tom. III. — Preparatiune; totu la 14 dile unu pensu.

Ruman'a 2 ore ca si in Classea V.

Elenic'a 5 ore. Lectur'a 4 ore din autori. — Totu la 8 dile 1 ora essercitie grammaticalie. Acasa preparatiune. Totu la 14 dile 1 pensu.

German'a 2 ore. Essercitie scripturistice că in Classea V. — Totu la 14 dile unu pensu séu ocupatiune.

Istori'a 3 ore. Istor'a Romaniloru pana la emigratiunea poporaloru Sem. I. — Istor'a eviului mediu cam pana la Gregorius VII. Sem. II.

Matematic'a 3 ore impartite între Aritmetica si Geometria că in classea III. Cart. Scol. totu Moznik.

Algebra: potenie, radicini, logaritimi, ecatiuni de grad. I. cu 1 si mai multe necunoscute. Reductiunea expresiunilor algebraice.

Geometria Trigonometri'a si Stereometri'a.

Istori'a-Naturale 2 ore. Zoolog'i'a in strinsa combinatiune cu Paleontologi'a si latirea geografica a animaleloru.

CLASSEA VII.

26 ore pre septemana.

Religiunea 2 ore. Dreptulu Canoniceu. Cart. Scol. Andreu Siaguna.

Latin'a 5 ore. Lectur'a din Orat. lui Cic., din Eneid'a lui Virgiliu. — 1 ora essercitie gramatico-stilistice. — Totu la 14 dile unu pensu. Preparatiune.

Ruman'a 2 ore. 1 ora lectur'a din Lepturariu Pumnulu; 1 ora essercitie gramatico-stilistice.

Elenic'a 4 ore. Lectur'a din Demostenu si Sofocles. Totu la 14 dile 1 ora essercitie grammaticalii.

German'a 2 ore. Lectur'a 1 ora din Mager; essercitie gramatico-stilistice 1 ora. — Totu la 14 dile unu pensu seu o compusatiune.

Istori'a 3 ore. Sem. I. Istori'a media pana la essitulu vecului mediu; Sem. II. Istori'a noua pana la finitulu vecului alu 17lea.

Matematic'a impartita ca in Cl. III.

Algebr'a: ecatiuni nedeterminate de gradul I.; ecatiuni cadrante cu 1. necunoscuta. Progresiune, doctrina despre combinatiune si problema binomica.

Geometri'a. Aplicatiunea Algebrei la Geometria. Geometri'a analitica in planu dinpreuna cu sectiunile conice.

Propedeutic'a Filosofica 2 ore. Logic'a.

Fisic'a 3 ore. Cart. Scol. Schabus (pentru superiori): Calitatile generale. Combinatiunea chimica. Ecuilibrul si motiunea. Doctrina despre undulatiuni si Acustica.

CLASSEA VIII.

26 ore pre septemana.

Religiunea 2 ore. Dreptulu Canoniceu, Car. scol. de Metroplitulu A. Siaguna.

Latin'a 4 ore. Lectur'a: Tacitus si Horatius; 1 ora essercitie gramatico-stilistice. Preparatiune. Totu la 14 dile unu pensu, in locul acestuia uneori compusatiune cu privintia la lectur'a facuta.

Elin'a 5 ore. Lectur'a: Platon si Sofocles. Gramatica, preparatiune si pensu ca in Cl. VII.

Ruman'a 2 ore. Lectur'a: Lecturariul Pumnulu Tom. IV. part. 1. Prospectu de Istori'a literaturei; essercitie gramatico-stilistice.

German'a 2 ore. 1 ore Lectur'a din clasicii germani; essercitie stilistice.

Istori'a 3 ore. Sem. I. Inchidera istoriei mai noua. Atatu istor'i a media catu si cea mai noua cu consideratiune speciale la istor'i a statului Austria. Sem. II. Statistic'a Austriei.

Matematic'a 1 ora. Essercitie in deslegarea de probleme matematice. Repetitiune recapitulatòria a invatiamantului matematicu.

Propedentica filosofica 2 ore: Psicologia.

Fisic'a 3 ore. Magnetismu. Electricitate. Caldura. Elemente de Astronomia si Meteorologica.

Nota. Studentii din clasele superioare gimnasiali, impartiti in doue despartieminte in 1iu Cl. V. si VI. si alu 2lea Cl. VII. si VIII., au invatatu si limb'a Maghiara cate 2 ore pre septemana ca studiu oblegatu.

2. Ce s'a citit din autori în limbe.

CLASSEA VIII.

Ruman'a: Partea cea mai mare din Lecturarulu Pumnulu Tom. IV. p. I.

Latin'a: din Taciti „Ab excessu divi Augusti“ Lib. I. si II.; din Horatii „Carminum Lib. I. douesprediece Ode; Lib. II. cinci; Lib. III. cinci; Lib. IV. doue; Epodon Lib. doue; Liber Sermonum: Satire doue si Carmen Seculare.

Elenic'a: din Sofocles diumate din tragedia „Electra;“ o parte din tragedia: „Oedipus Coloneus; din Platone: „Apologi'a lui Socrate“ si dialogul: „Criton.“

German'a: din Schiller „Wilhelm Tell,“ poesie alese din „Niebelungenlied,“ din Klopstock, Wieland, Herder, Lessing, Göthe, Gleim si o parte din Egmondt de Göthe.

CLASSEA VII.

Ruman'a: Au memorizat din Lecturarulu Pumnulu Tom. III. din Satirile lui Cantemiru: „Nobilitatea adeverata si cea falsa“ 368 versuri; „Caracterele omenilor“ 320 versuri; „Nemoralitatea“ 573 versuri; Biografie: lui Dositeiu Mitropolitul Moldaviei; a lui Mironu Costinu; Petru Maior, Fabianu sal. au citit Dram'a: Democritu.

Latin'a: din Cicerone „pro lege Manilia,“ de „Amicitia;“ din Vergiliu: „Georgicon“ Lib. II. si III.; Eneida Lib. II.

Elenic'a: din oratiunile lui Demostenu „despre Corona“ dela §. 1—105; din Sofocles tragedia „Antigone.“

Germana: din Mager Tom. II. Optu Capete, unusprediece poesii si trei scene din „Wallensteins Tod.“

CLASSEA VI.

Ruman'a Partea cea mai mare din Lecturalulu Pumnulu atatu prosa si versuri s'a citit si s'a memorizat.

Latin'a: din Sallustu „de bello Jugurthino,“ din Cicerone: III. si IV. Oratio in Catilinam; din Vergiliu: Eclogele 1, 2, 3, 4, 6, 8, 10; din Georgicon Lib. III. si IV.

Elenic'a: din Omeru Iliada Lib. IV. si V.; din Erodotu Lib. V.

German'a din Mager Tom. II. 16 Capete din german'a in ruman'a si viceversa din Lect. Pumnulu Tom. II. 30 de §§.

CLASSEA V.

Latin'a: din Liviu Lib. I.; din Ovidiu Metamorf. 780 versuri.

Elenic'a: din Senofonte, Anabasis Lib. I. si III. din Omer: Iliad'a Lib. I. II. si III.; din Crestomati'a lui Schenkel 8 §§. relativi la regulele sintactice.

German'a: din Mager Tom. II. 15 Capete.

CLASSEA IV.

Latin'a: din Iuliu Cesaru „de bello Gallico“ Lib. I. II. si III.; din Ovidiu doui Lib. Trist.

Elenie'a: din Crestom. lui Schenkel pe langa alte piese au tradus optu fabule si din naratiuni mai mici dela Nr. 1—21.

German'a: din Lecturarulu Germanu Mozart sesse Capete; si vice-versa din celu rumanu 13 Capete.

CLASSEA III.

Latin'a: din Corneliu Nepote sesse imperatori.

German'a: din Mozart noue piese.

3. Numerulu studentiloru ginnasisti.

Classea	Dupre religiune		Dupa natiunalisti- tate	Au parasitu- scól'a in cursulu anului scol.	S'aflatu- la finitulu anului scol.
	ort. orient.	catol. gr.			
VIII.	9	1	10	—	10
VII.	4	2	6	—	6
VI.	2	10	10	—	10
V.	13	2	15	—	15
IV.	17	1	18	1	17
III.	37	1	38	—	38
II.	45	2	47	2	45
I.	77	1	78	—	78
Suma totale	210	12	222	3	219

4. Impartirea obiectelor de invatamant intre profesori dupre classi si ore.

Profesor si ordinariu	Obiectele de invatamant Classe (cu numeri latinesci) Ora (cu tifre)	Sum'a orelor pre septembra
Dr. I. Mesiota, ordinariu in VIII.	Elenica in VIII. 5, in VII. 4 ore Psicologia in VIII. 2 ore Istoria in VIII. si VII. cate 3 ore Logica in VII. cate 2 ore	19
Dr. V. Glodariu, ordinariu in VII.	Matematica in V. 4 ore " " VI. si VII. 3 ore " " VIII. 1 ora Fisica in VII. si VIII. cate 3 ore	17
I. Lengeru, ordinariu in VI.	Latina in VI. 6 ore " VII. 5 " Elenica in VI. 5 ore Rumana in VIII. 2 ore	18
S. Iosiffu, ordinariu in V.	Elenica in V. 5 ore Istoria in V. si VI. cate 3 ore Germana in V.—VIII cate 2 ore	19
D. Almasianu, ordinariu in IV.	Latina in IV. si V. cate 6 ore Rumana in IV. 3, in V. 2 "	17
V. Oroianu	Sc. Naturali in I., II., III., V. si VI. cate 2, in IV. 3 ore Matematica in III. si IV. cate 3 ore	19
I. Ionasiu, ordinariu in IV.	Elenica in III. 5, in IV. 4 ore Istoria in III. si IV. cate 3 ore Germana in III. 3 ore	18
I. Moldoveanu	Latina in III. 6 ore Rumana in III. 3 ore Germana in IV. 3 ore Istoria si Matem. in II. cate 3 ore	18
N. Popea	Latina in II. 8 ore Rumana in II. 3 ore Germana in II. 3 ore Geografie in I. 3 ore	17
I. Garoiu	Latina in I. 8 ore Rumana in I. 3 ore Germana in I. 3 ore Matematica in I. 3 ore	17
Ios. Fericeanu, catechetu	Religiunea in I.—VIII. cate 2 ore Maghiara in des. I. si II. cate 2 ore	18
G. J. Munteanu, director	Latina in VIII. 5 ore Rumana in VI. si VII. cate 2 ore	11

5. Colectiuni de medie pentru invatiementu.

a) Biblioteca

s'a inmultitu in acestu anu scolaricu.

prin cumparare.

Din ajutoriulu anualu de 50 fl. v. a. subventiunea fundata a Esseleniei sale Archiepiscopului si Mitropolitului Andreiu B. de Siaguna cu

1. Historisch-politische Blätter 2 Tom. 1866.
2. Zeitschrift für Österr. Gymnasien 1 Tom. 1866.
3. Telegrafulu romanu 1866.
4. Concordia Sem. I. 1866.
5. Albina Sem. II. 1866.

Prin daruire.

Din partea Ess. Mitropolitului cu

1. Schul- und Kirchenbote für das Sachsenland.

Din partea societatii literaria din Bucovina cu

2. Foii'a sa.

Din partea D. C. Boliacu cu

3. Trompeta.

Din partea D. I. Papiu cu

4. Tesauru de monumente istorice pentru Rumania.

Din parte D. I. Vulcann cu

5. Familia si cu

6. Umoristulu 1866.

Din Partea D. P. Popassu cu

7. Brosiur'a: Evreii.

Din partea D. Senator Carl Schnell in Brasiovu cu urmatóriele:

1. Τοννδίδης περὶ τὸν πελοπονησιακὸν πόλεμον. Ed. 1805. 10 vol.
2. Thucydidis olori filii de bello peloponesiaco, intrepretatio de Laurentiu 1564 ed. 1 vol.
3. Opere di F. Paulo Sarpi 1 vol. 1761.
4. Pindari opera gracie et lat. per. Nic. Sudorium 1 vol.
5. Sophocles tragediae 1 vol. 1552.
6. 1 Aeschynes si Demostenes gracie et latine 1715 1 vol.
7. Antologia gracesce 1566 1 vol.
8. Platonis opera, Lipsiae edit. Ster. 1829 7 vol.
9. Plutarchi vitae paraleiae Lipsiae ed. st. 1829 vol. 9.
10. Plutarchi Chaeronensis moralia ed. st. 6 vol. 1829.
11. Diodori siculi bibliothecae historicae, quae supersunt. 6 vol. 1829.
12. Xenophontis opera omnia. ed. st. 1828.
13. Cassii Dionis historiae. 4 vol. 1829 ed. st.
14. Luciani Samosatensis opera ed. st. 1829 4 vol.
15. Euripidis tragediae 4 vol. ed. st. 1828.
16. Strabonis rerum geographicarum Lib. XVII. vol. 3. ed. st. 1829.
17. Homeril Ilias vol. 2 ed. st. 1844.
18. Demostenis Orationes vol. 4 ed. st. 1844.

19. Pausaniae Graeciae descriptio ed. st. 3 vol. ed. s. 1829.
20. Athenaeus 4 vol. 1834.
21. P. Ovidii Nasonis opera ed. st. 1828.
22. Thucydidis de bello pelop. libri VIII. ed. st. vol. 2 1829.
23. Isocratis orationes et epistolae vol. 2 ed. st. 1829.
24. Diogenis Laertii de vita philosophor. libri X. vol. 2. ed. st. 1833.
25. Aeschynis opera oratoria ed. st. 1 vol. 1859.
26. Herodiani historiarum romanarum lib. 8 vol. 1 ed. st. 1829.
27. Lysiae Orationes ed. st. vol. 1 1929.
28. Itaci Orationes. ed. st. vol. 1 1829.
29. *Ἀππιανον Ἀλεξανδρεον; Ρομαικα* celealte lipsescu.
30. Epicteti Enchiridon et Cebetis tabula 1 vol. 1692.
31. *Θεοφιλον εκδεσις περὶ επιστολὶ καν τυπων και περὶ Ρητορικης.*
32. *Πολυξενη τραγῳδια* 1814 1 vol.
33. Synopsis evangelicor. Mathaei, Marci et Lucae vol. 1 1797.
34. Calendariu pre 100 ani 1815.

b) Cabinetulu naturale.

din partea D-lui I. Popu cu

1 esemplarul frumosu de Tetrao urogallus.

c) Cabinetulu de numismatică.

din partea D-lui I. Puscariu, jude singulariu, cu

4 monete de argintu, intre cari doui Leopoldini.

6. Multiamita publica.

Aducendum cu acésta in numele gimnasiului adunca multiemita Essentientiei Sale Pré Santitului Archiepiscopu si la toti pré onoratii DD., căti au contribuit la sporirea si imbogatirea colectiunilor acestor'a, repetim des nou vechea nostra rugatiune: că DD. autori de carti si foii periodice romanești sa nu se scumpăsa a adauge la crescerea si inmultirea biblioteciei gimnasiali cu cate unu esemplarul din fructul ostenelilor D-sale: cunoscutu fiindu, că aceleia nicaiurea nu se conservăza cu mai mare pietate si nu revérsa mai multa lumina, decatu in atari santuaria a muselor.

7. Disciplin'a scolara

La gimnasiu se-tiene in conformitate cu legile scolastice tiparite, aprobatе dela autoritatatile scolastice superioiri si impartite pe la studenti.

8. Norm'a.

Sunt patru Classi normali pentru fetiori si statea pentru fete.

In classile pentru fetiori se-propunu obiectele:

Religiunea
Ruman'a
German'a
Aritmetic'a
Scrisoarea
Cantarile

prin DD. Invatiatori: G. Bellissimu.

D. Ciofecu.
I. Dobreanu.
I. Peligradu.
G. Ucenescu, psaltu.

In classile pentru fete:

In Classea I. C. Murgu.

In Classea II. si III. A. Androne.

In Classea IV. Dr. I. Mesiota: Religiunea

Ruman'a

German'a.

V. Oroianu   Geografia si Istoria
                  Istoria Naturale
                  Aritmetica.

Dupa prandiu dela 2—6 ore se-invata totu felu de lucru de mana de Domnisióra Mari'a Petrascu.

9. Numerulu preste totu alu scolarilor din scóolele rumane gr. or. in Brasiovu.

Norm'a.

Cl. I. 92; II. 82; III. 78; IV. 78   =   330 fetiori.

Cl. I. 35; II. 20; III. 12; IV. 13	=	80 fetitie.
------------------------------------	---	-------------

410

Gimnasiu.

Cl. I. 78; II. 45; III. 38; IV. 18   =   178 micu.

Cl. V. 15; VI. 10; VII. 6; VIII. 10	=	41 mare.
-------------------------------------	---	----------

219

Suma: 629

Nota. Comparandu numerulu scolarilor din $186\frac{5}{6}$ cu celu precedento $186\frac{4}{5}$, se-vede că in gimnasiu frequentatiunea a crescutu cu 45; éra in norma s'a mai imputinatu cu 11 insi.

10. Schimbari in corpulu profesoralu.

In anulu acést'a s'a facutu numai acea schimbare, că in urm'a reposarii Dlui Dr. G. Petreanu s'a alesu de on. Eforia si s'a aprobatu de supremul Inspectoratu in calitate de profesor D. N. Popea, academicu.

11. Implinirea datorielor crestinesci.

Duminicele si serbatoriele imperatesci la $8\frac{1}{4}$ demanetia gimnasistii s'aduna prin classile respective. Deunde, dupa citirea catalogului generale si esplicarea Evangelii dili din partea Catechetului la gimnasisti, pela 9 ore, insociti de catechetu si de unulu din invatiatori perondu, merg la Biserica spre ascultarea S. Liturgii. — De trei ori in trei posturi s'a marturisitu si cuminecatu toti scolarii de legea nostra.

12. Decursulu essamenelor de maturitate.

Dupa ce s'a anuntiata, tus diece studentii din Cl. VIII., că cu voi'a parintiloru, dorescu a essi din gimnasiu, si poftescu a depune essamenele de maturitate, s'a inceputu lucrarile scripturistice in $\frac{2}{14}$ si s'a terminatu in $\frac{7}{19}$ Iuniu.

Era essamenele oralie s'a tienutu sub presidiulu si conducerea supremului Inspectoratu alu scóleloru rumanesci gr. or. in Ardealu in $\frac{14}{26}$ Iuniu inainte de prandia dela 8—11, dupa prandia dela 4—5 ore. Si s'a dechiarat patru abituriensi că deplinu maturi si sesse că maturi, si anume:

1. Georgiu Almageanu, maturu.
2. Ionu Cacită, deplinu maturu.
3. Demetrie Corvinu, maturu.
4. Ionu Corvinu, maturu.
5. Nicolau Dima, deplinu maturu.
6. Nicolau Massimilianu, maturu.
7. Teodoru Nica, deplinu maturu.
8. Anania Moldovanu, maturu.
9. Nicolau Peligradu, deplinu maturu.
10. Ionu Scurtu, maturu.

13. Feriele scolastice.

Conformu normativelor duréza celea mari dela 1-a Iuliu — 31 Augustu s. v. Celea din cursulu anului scolasticu, pelanga duminice si serbatoriele imperatesci, se-tienu Mercurea si Sambata dupa prandia, diua ajunului de Cratiunu, 5 dile intre Semestre, 3 dile la finitulu Carnelegiloru, la Pasce din Mercurea Patimeloru pana Jou inclusivu in septemana luminata. Catre aceste 4 dile de recreatiune sunt lasate la discretionea directiunii gimnasiali. — Si Scolarii din Norma tienu feriele dupre orindual'a acést'a.

14. Anulu scolasticu $1866\frac{6}{7}$ incepe cu 1. Septembvre 1866.

Anuntiare.

Studentii, doritori a se-inmatriculá pentru classile gimnasiali, insociti de parinti, seu, orfani siindu, de curatiorii sci, si provediuti cu carto de Botezu si do altuitu, precum si cu didactru, au sa se infacieze in cancelari'a directiunii in cele dintai dile a le anului scolasticu incepatoriu.